

คู่มือความรู้ (Knowledge Manual)

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยของบุคลากร
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คู่มือความรู้

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการดำเนินการทางวินัย ให้ทราบถึงบทบาท หน้าที่ และขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัย รวมถึงให้บุคลากรในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ เข้าใจกระบวนการดำเนินการทางวินัย และตระหนักถึงความสำคัญของการสอบสวนทางวินัยและการรักษาวินัย

๒. ขอบเขต

คู่มือความรู้การดำเนินการทางวินัยของบุคลากรฉบับนี้ มีกระบวนการดำเนินการตั้งแต่การรับเรื่องร้องเรียน/กล่าวหา การตรวจสอบข้อเท็จจริง การสอบสวนทางวินัย จนถึงการมีคำสั่งลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

๓. คำจำกัดความ

วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่ทางราชการกำหนดให้บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์จะต้องยึดถือหรือปฏิบัติ และลักษณะเชิงพฤติกรรมที่บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์แสดงออกมาในทางที่ถูกต้องควรเป็นการควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามกฎหมายเมื่อบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัย ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือการสอบสวน การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ การสั่งลงโทษหรืองดโทษ รวมถึงการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวน

บุคลากร หมายถึง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

การกล่าวหา หมายถึง การร้องเรียนกล่าวหาหรือว่ามีบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ มีพฤติการณ์หรือสงสัยว่ามีการกระทำความผิดทางวินัย โดยการร้องเรียนกล่าวหาต่อหน่วยงานโดยตรงหรือโดยอ้อมสนทนัทหรือการที่หน่วยงานอื่น ได้แจ้งต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ว่ามีบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ มีพฤติการณ์หรือมีการกระทำความผิดทางวินัย รวมถึงการที่ผู้บังคับบัญชาได้พบเห็นข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อันเป็นที่สงสัยว่ามีผู้ได้บังคับบัญชากระทำความผิดทางวินัย

การตรวจสอบข้อเท็จจริง หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบว่าการร้องเรียนกล่าวหา มีมูลกล่าวหาว่าเชื่อว่ามีบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ กระทำความผิดวินัยหรือไม่

การสอบสวนทางวินัย หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลาย เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีมูลกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางวินัยตามมูลกล่าวหาหรือไม่

มูลกล่าวหา หมายถึง การกระทำหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำ ที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางวินัย โดยมีรายละเอียดชัดเจน ว่าบุคลากรรายใด ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และมีพยานหลักฐานประกอบมูลกล่าวหาในเบื้องต้นอยู่แล้ว

การลงโทษทางวินัย หมายถึง การลงโทษบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ตามระดับความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำ

โทษทางวินัย มี ๕ สถาน คือ

๑. ภาคทัณฑ์ หมายถึง โทษสำหรับผู้กระทำความผิดทางวินัยเล็กน้อย
๒. ตัดเงินเดือน หมายถึง โทษสำหรับผู้กระทำความผิดทางวินัยที่ไม่ถึงขั้นร้ายแรง
๓. ลดขั้นเงินเดือน หมายถึง โทษสำหรับผู้กระทำความผิดทางวินัยที่ไม่ถึงขั้นร้ายแรง
๔. ปลดออก หมายถึง โทษสำหรับผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
๕. ไล่ออก หมายถึง โทษสำหรับผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หมายถึง นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หมายถึง ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ ที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่งตั้งขึ้นเพื่อทำการสอบสวนทางวินัย โดยอาจแต่งตั้งจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสังกัด พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยคณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อย ๑ คน โดยประธานมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่า หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหา หมายถึง บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ที่มีมูลกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัย

๔. หน้าที่ความรับผิดชอบ

นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ มีหน้าที่ พิจารณาเรื่องกล่าวหาว่ามีมูลเพียงพอกล่าวหาบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์กระทำความผิดทางวินัยหรือไม่ พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย พิจารณาสำนวนการสอบสวน พิจารณาความผิดและกำหนดโทษ รวมถึงการสั่งลงโทษหรืองดโทษ

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีหน้าที่ แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบว่าการร้องเรียนกล่าวหา มีมูลกล่าวหาว่าเชื่อว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ กระทำความผิดวินัยหรือไม่ รวมถึงการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงตามเรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหา

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย มีหน้าที่ วางแนวทางการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งฝ่ายกล่าวหาและฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหักล้างข้อกล่าวหา พิจารณาลงมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยหรือไม่ หากเป็นความผิดทางวินัย เป็นความผิดตามข้อใด และควรลงโทษสถานใด รวมถึงการทำรายงานการสอบสวนเสนอ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

๕. ขั้นตอนการดำเนินงาน

๕.๑ การรับเรื่องกล่าวหา

การรับเรื่องกล่าวหา แยกได้ ๓ กรณี ดังต่อไปนี้

๑. มีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ กระทำความผิดวินัย โดยระบุการกระทำหรือพฤติกรรม เพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

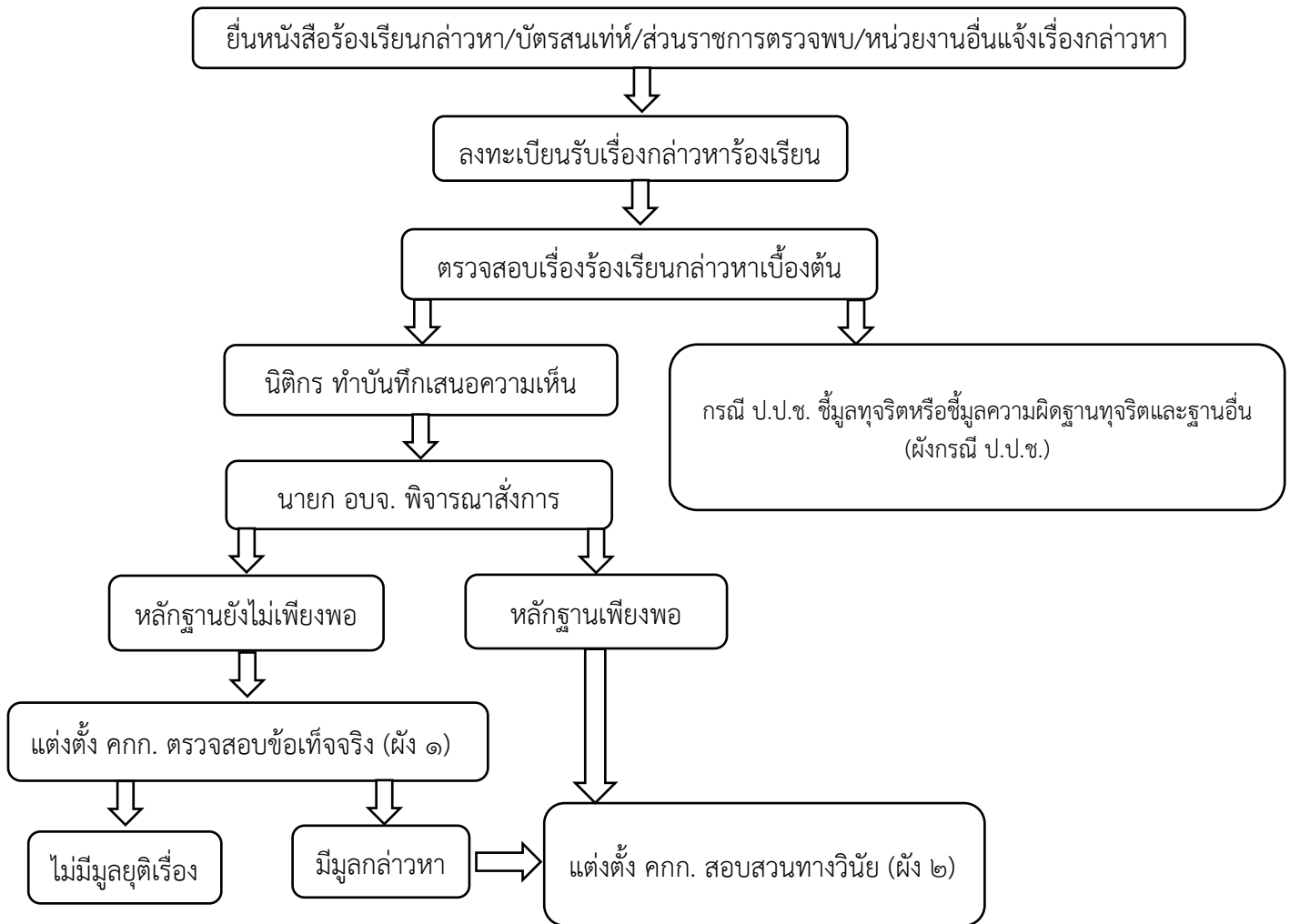
๒. ส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ตรวจพบหรือหน่วยงานอื่นแจ้งว่ามีบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ กระทำความผิดวินัยหรือสงสัยว่ากระทำความผิดวินัย เช่น ได้รับแจ้งจาก สตง., ป.ป.ช. ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น ๒ กรณี ดังนี้

(๑) ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานทุจริต หรือชี้มูลความผิดฐานทุจริตและมีฐานอื่นด้วย กรณีนี้ให้ถือสำนวนการสอบสวนของ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก และสามารถพิจารณากำหนดโทษทางวินัย องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ มีมติเป็นประการใดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ส่งลงโทษตามนั้น เว้นแต่มีพยานหลักฐานใหม่และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถหักล้างข้อกล่าวหาได้ ให้ส่งเรื่องขอทบทวนต่อ ป.ป.ช.

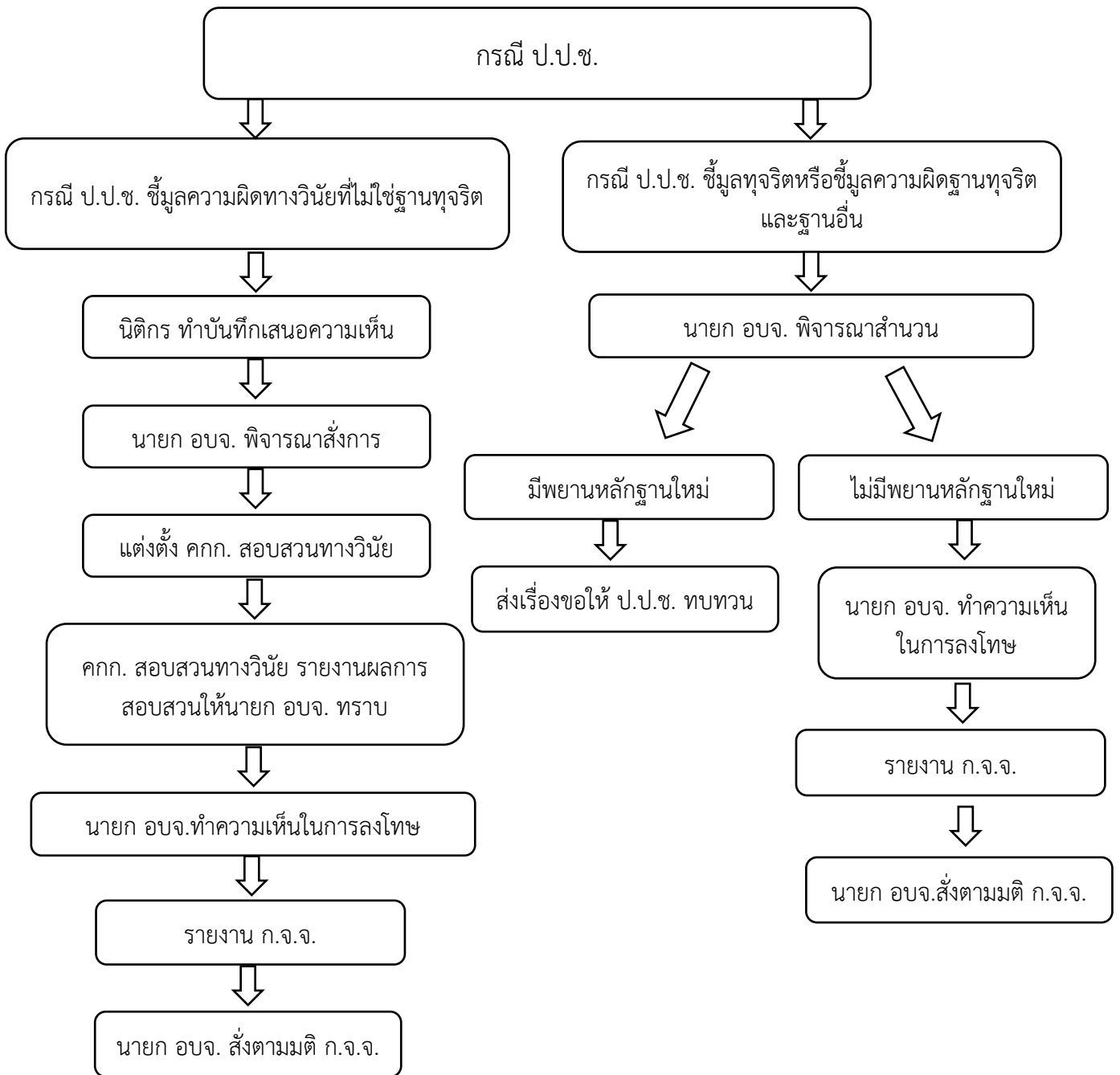
(๒) สตง. หรือ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยที่ไม่ใช่ฐานทุจริต นิติกรผู้รับผิดชอบต้องเสนอ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

๓. บัตรสนเท่ห์ที่กล่าวหาว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ กระทำผิดวินัย ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผังการรับเรื่องร้องเรียน/กล่าวหา

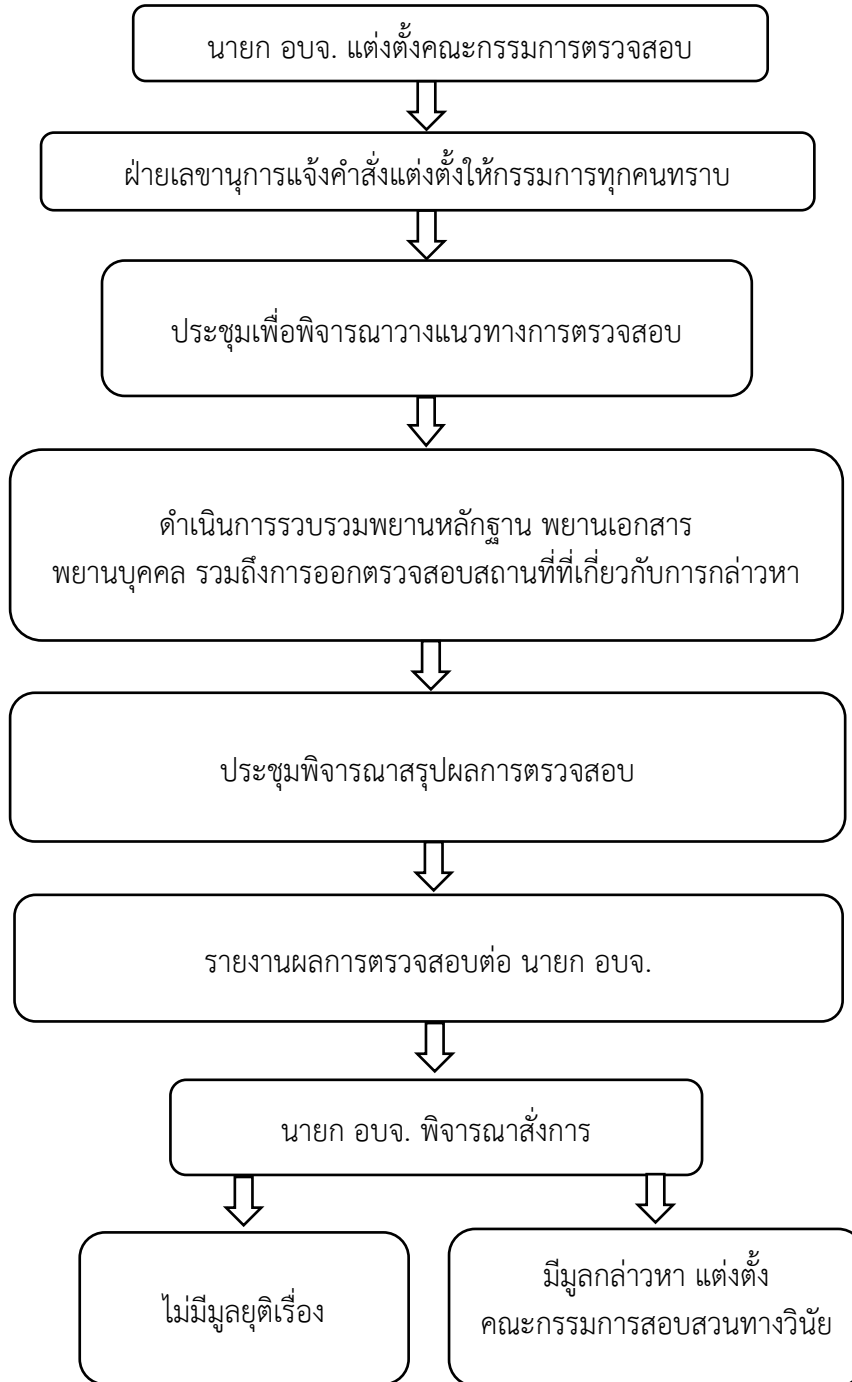
ผังกรณี ป.ป.ช. ข้อมูลความผิดทางวินัย

๕.๒ การตรวจสอบข้อเท็จจริง

เมื่อมีการกล่าวหาว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์กระทำผิดวินัย หากการกล่าวหายังไม่แน่ชัดหรือมีพยานหลักฐานไม่เพียงพอว่ามีมูลสมควรกล่าวหาบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ กระทำความผิดทางวินัยหรือไม่ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ อาจมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงขึ้นเพื่อรับดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

ผังลำดับที่ ๑ : การตรวจสอบข้อเท็จจริง

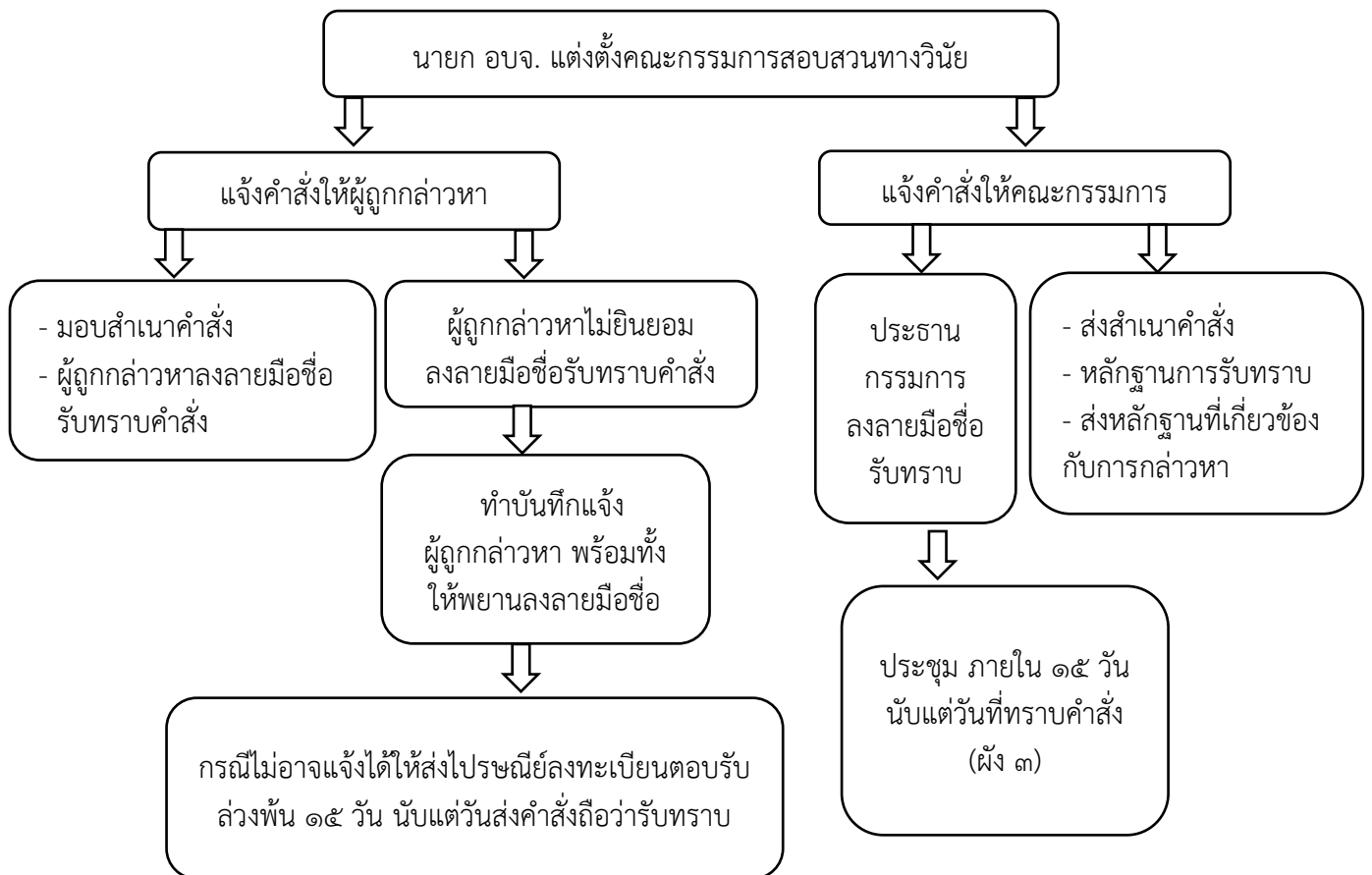
๕.๓ การสอบสวนทางวินัย

การสอบสวนทางวินัย คือ การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลาย เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นมูลกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางวินัยตามมูลกล่าวหาหรือไม่ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

๑) การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แบบ สว.๑

เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแล้วให้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งคำสั่งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งให้พยานลงชื่อไว้เป็นหลักฐานให้ถือวันที่แจ้งตามบันทึกนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง กรณีไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแล้ว และให้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งพร้อมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทราบ โดยให้ประธานกรรมการ ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมวันที่รับทราบคำสั่งโดยถือว่าวันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งแต่งตั้ง เป็นวันเริ่มต้นการสอบสวน และเริ่มนับระยะเวลาการสอบสวน

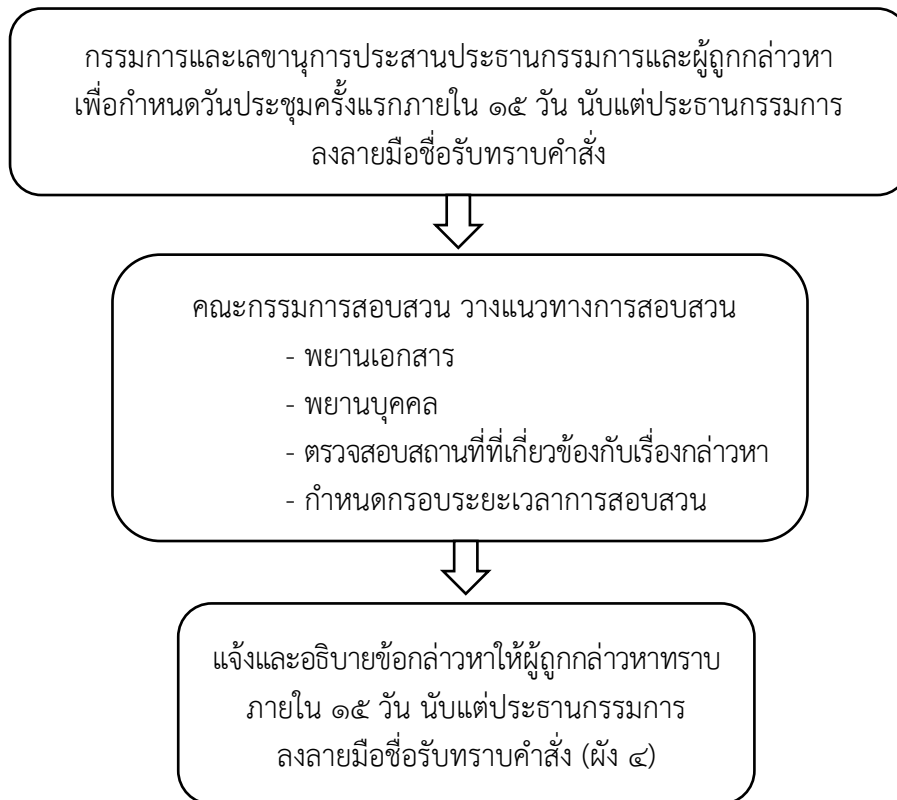
ผังลำดับที่ ๒ : การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒) การประชุมนัดแรกเพื่อวางแนวทางการสอบสวน

เมื่อประธานกรรมการ ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้ประธานกรรมการ กำหนดนัดประชุมครั้งแรกภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการ ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง เพื่อวางแนวทางการสอบสวน โดยในการวางแนวทางการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวน พิจารณากำหนดแนวทางการสอบสวน ร่วมกันว่าจะดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานใดบ้าง เช่น พยานบุคคล พยานเอกสาร และกำหนดกรอบระยะเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปอย่างรวดเร็วและอยู่ภายใต้กรอบระยะเวลาการสอบสวน

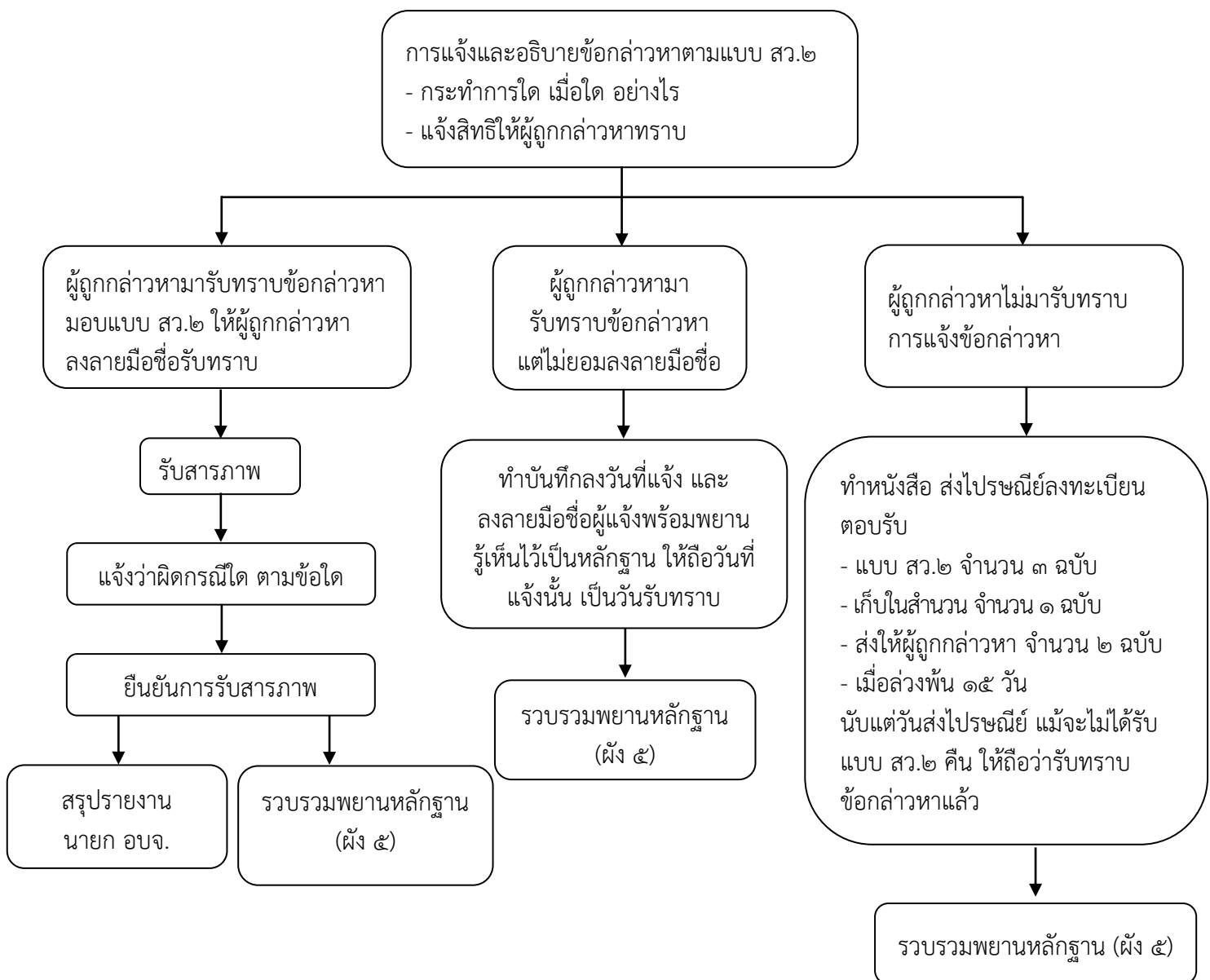
ผังลำดับที่ ๓ : การวางแนวทางการสอบสวน

๓) การแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา แบบ สว.๒

เมื่อได้ประชุมวางแผนทางการสอบสวนเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จัดทำแบบการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ตาม แบบ สว.๒ โดยมีข้อความชัดเจนว่ากล่าวหาว่าใคร กระทำการใด เมื่อใด มีรายละเอียดอย่างไร โดยนำข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามแบบ สว.๑ มากำหนดในแบบ สว.๒ และให้ประธานกรรมการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบ ในการนี้ให้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะรับสารภาพตามข้อกล่าวหาหรือไม่ หากผู้ถูกกล่าวหา รับสารภาพให้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยืนยันรับสารภาพหรือไม่ หากผู้ถูกกล่าวหายืนยันการรับสารภาพ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอาจพิจารณาการรวบรวมพยานหลักฐาน และมีมติพร้อมจัดทำรายงานความเห็นเสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ต่อไป

ผังลำดับที่ ๔ : การแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา

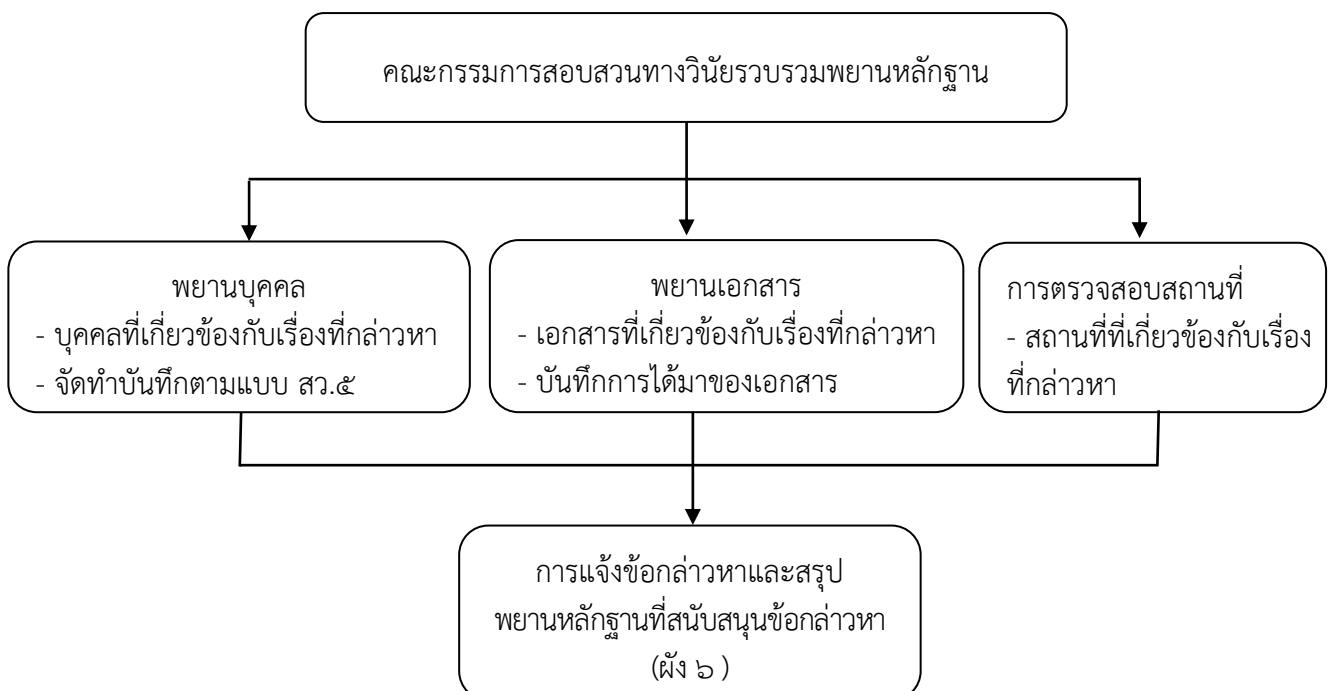

๔) การรวบรวมพยานหลักฐาน

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ได้วางแนวทางการสอบสวนแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามที่ได้วางแนวทางการสอบสวน ภายใน ๓๐ วัน โดยมีหลักเกณฑ์และแนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานดังนี้

- ในการบันทึกถ้อยคำพยานหรือการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ห้ามบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมทำการสอบสวน
- ในการบันทึกถ้อยคำพยาน ให้สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานคราวละ ๑ คน
- ในการบันทึกถ้อยคำพยาน จำนวนกรรมการสอบสวนในการสอบปากคำต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เว้นแต่ในกรณีที่ยกเว้นมากกว่า ๓ คน ให้กรรมการสอบสวน ๓ คน ทำการสอบปากคำได้
- ในการบันทึกถ้อยคำพยาน ให้พยานลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำ และลงลายมือชื่อในการแก้ไขข้อความ ตามแบบ สว.๕
- ในการบันทึกถ้อยคำพยาน ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวน ในกรณีนี้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมการสอบปากคำได้
- ในการบันทึกถ้อยคำพยานหรือผู้ถูกกล่าวหา ห้ามมิให้คณะกรรมการทำคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรืออื่นใด เพื่อจูงใจในการให้ถ้อยคำ
- ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย บันทึกการได้มาของพยาน เอกสารหรือพยานวัตถุ
- ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ให้ใช้เอกสารต้นฉบับ หรือสำเนาที่รับรองโดยผู้มีอำนาจหน้าที่รับรอง หากไม่มีต้นฉบับ หรือสำเนาเอกสาร ให้สอบพยานบุคคลยืนยันการมีอยู่ของเอกสารนั้น
- ในการรวบรวมพยานหลักฐาน หากบุคคลรายใดไม่มาหรือไม่ยอมชี้แจง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อาจพิจารณาตัดพยานได้
- ในการรวบรวมพยานหลักฐาน พยานที่อาจทำให้การสอบสวนล่าช้าหรือไม่จำเป็นต่อการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อาจพิจารณางดสอบสวนได้
- ในการรวบรวมพยานหลักฐาน หากพยานหลักฐานอยู่ต่างท้องที่ ให้ประธานกรรมการร้องขอต่อ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ เพื่อพิจารณาส่งประเด็นหรือให้หน่วยงานอื่นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

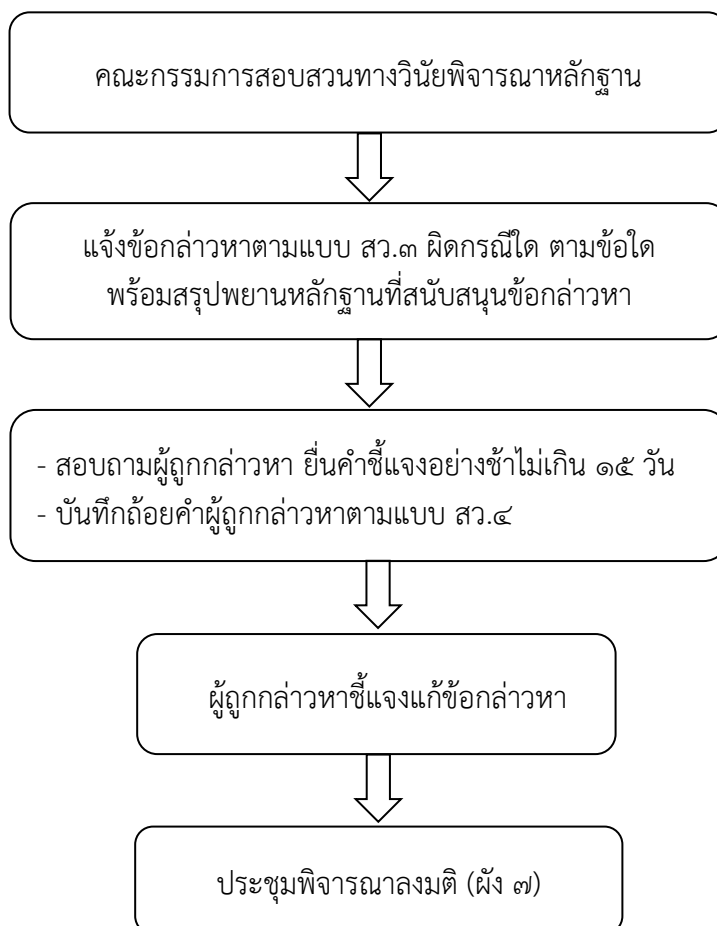
ผังลำดับที่ ๕ : การรวบรวมพยานหลักฐาน

๕) การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แบบ สว.๓

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ให้กรรมการและเลขานุการ จัดทำบันทึกเสนอประธานกรรมการ เพื่อกำหนดประชุมพิจารณาแบบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ สว.๓ ในการนี้ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อาจมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา เข้ารับทราบข้อกล่าวหาในการประชุมครั้งเดียวกันก็ได้ แต่การแจ้งเวลาให้ผู้ถูกกล่าวหา เข้ารับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ สว.๓ นั้น ให้เผื่อระยะเวลาในการประชุม พิจารณาแบบ สว.๓ ด้วย เช่น เชิญประชุมคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เวลา ๐๙.๐๐ น. หนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แบบ สว.๓ เวลา ๑๑.๐๐ น. เป็นต้น แล้วให้กรรมการและเลขานุการ ศึกษาพยานหลักฐานที่ได้รับทั้งหมด และร่างแบบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ สว.๓ โดยให้สรุปด้วยว่าพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา กระทำเมื่อใด อย่างไร และเป็นมูลความผิดทางวินัยตามข้อใด และมีพยานหลักฐานใด สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร กรณีพยานบุคคล ให้ระบุว่าพยานปากที่ ๑ โดยไม่ต้องระบุชื่อพยาน ลงในแบบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แบบ สว.๓ และเมื่อถึงกำหนดเวลาการประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาแบบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แบบ สว.๓ เมื่อกำหนดแบบ สว.๓ เรียบร้อยแล้ว ให้จัดทำแบบ สว.๓ ตามมติที่ประชุม และให้ประธานกรรมการ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแบบ สว.๓ พร้อมทั้งสิทธิต่าง ๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบในแบบ สว.๓ และให้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ โดยกำหนดวันให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้แจ้งแบบ สว.๓

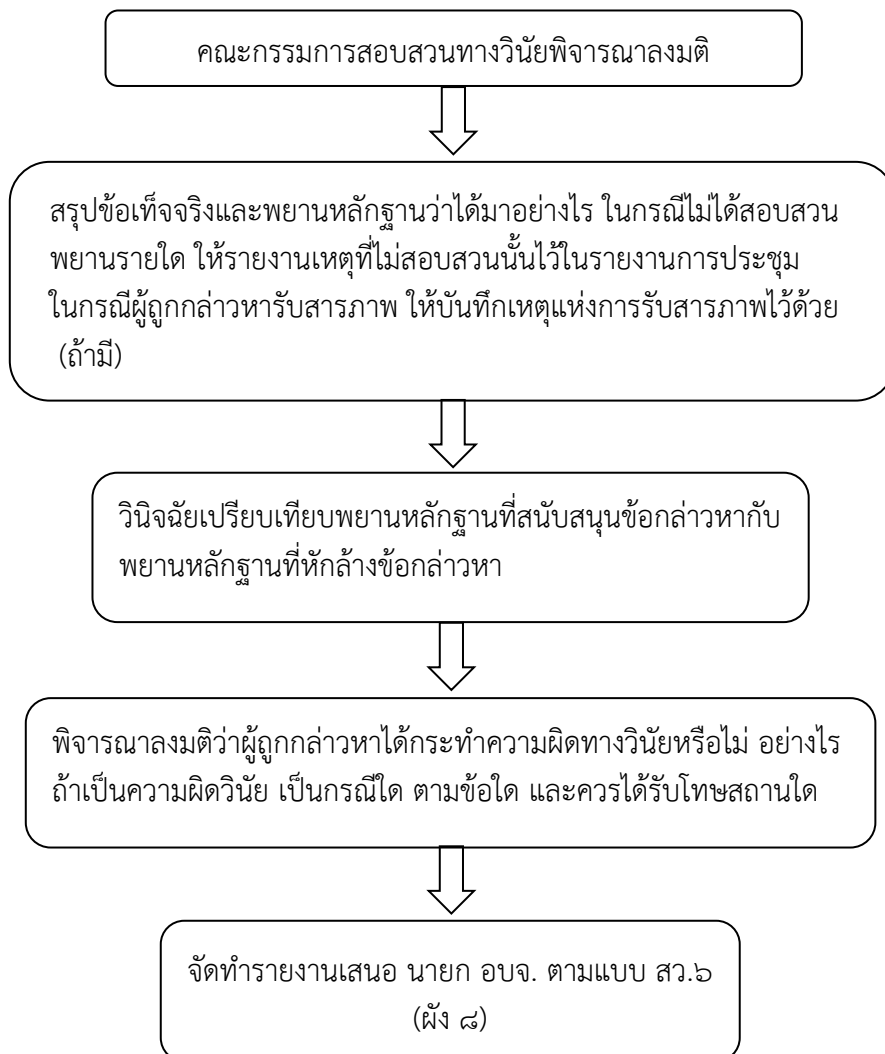
ผังลำดับที่ ๖ : การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แบบ สว.๓

๖) ประชุมพิจารณาลงมติ

เมื่อรวบรวมพยานหลักฐานทั้งฝ่ายกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา รวมทั้งได้เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยประชุมพิจารณาลงมติภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าวแล้วเสร็จ ในการนี้ให้กรรมการและเลขานุการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และการวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพิจารณาว่าเรื่องที่กล่าวหา มีข้อเท็จจริงอย่างไร มีข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างไร และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดทางวินัยกรณีใด ตามข้อใด ควรรับโทษสถานใด โดยให้นำหลักมโนธรรม หลักความเป็นธรรมและนโยบายของทางราชการมาประกอบการพิจารณาด้วย

ผังลำดับที่ ๗ : การพิจารณาลงมติ

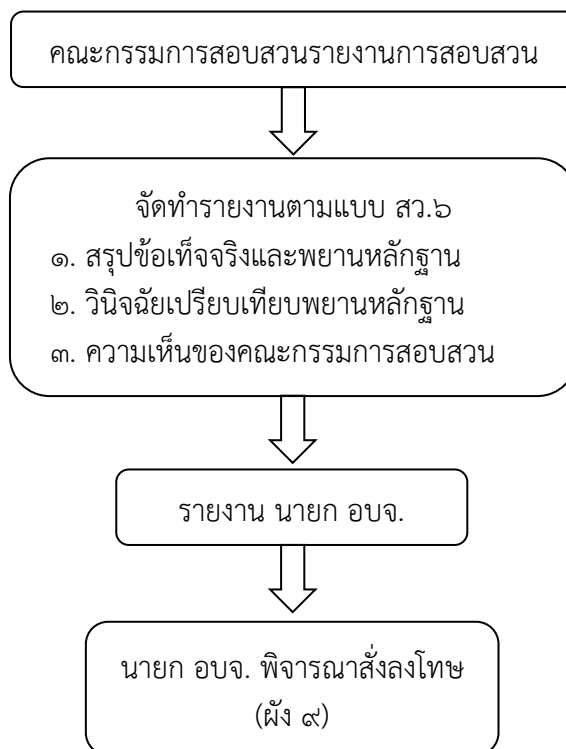
๗) การทำรายงานการสอบสวน แบบ สว.๖

เมื่อได้พิจารณาอนุมัติเรียบร้อยแล้วให้กรรมการและเลขานุการ จัดทำรายงานการสอบสวนตามมติที่ประชุมลงมติ ในแบบรายงานการสอบสวน แบบ สว.๖ โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
๒. วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน
๓. ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ทั้งนี้ เมื่อจัดทำรายงานการสอบสวนเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งจัดทำสารบาญการสอบสวน และแบบการตรวจสำนวนการสอบสวน และให้ประธานกรรมการ รายงานนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์พิจารณาต่อไป

ผังลำดับที่ ๘ : การทำรายงานการสอบสวน

๘) การลงโทษทางวินัย

เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

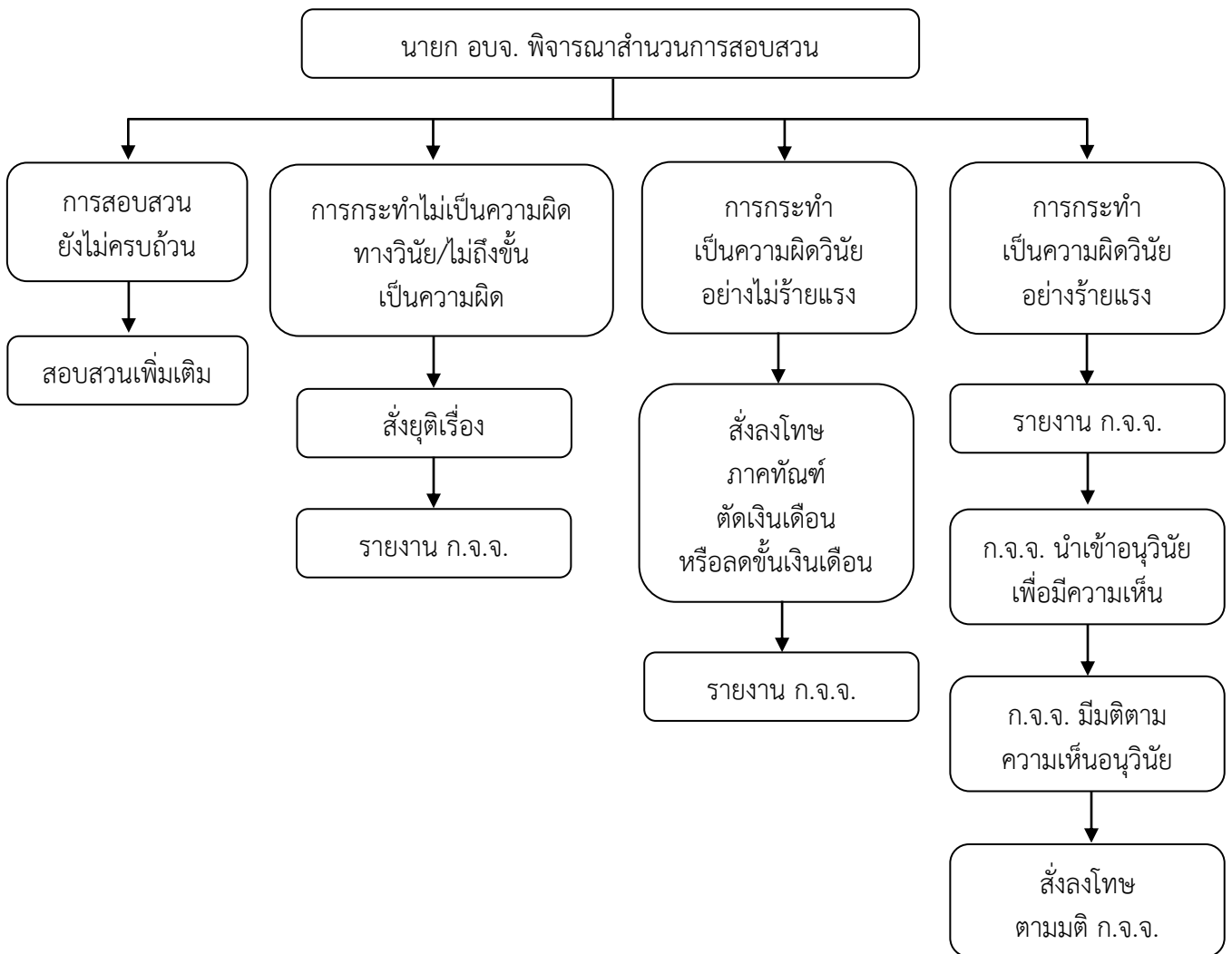
๑. กรณีเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ครบถ้วน กำหนดประเด็นให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสอบสวนเพิ่มเติม

๒. กรณีเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดหรือการกระทำไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัยให้พิจารณาสั่งยุติเรื่อง

๓. กรณีเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้พิจารณาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

๔. กรณีเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ ป.ช.ช. ชี้มูลความผิดฐานทุจริต ควรพิจารณาให้ความเห็นสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

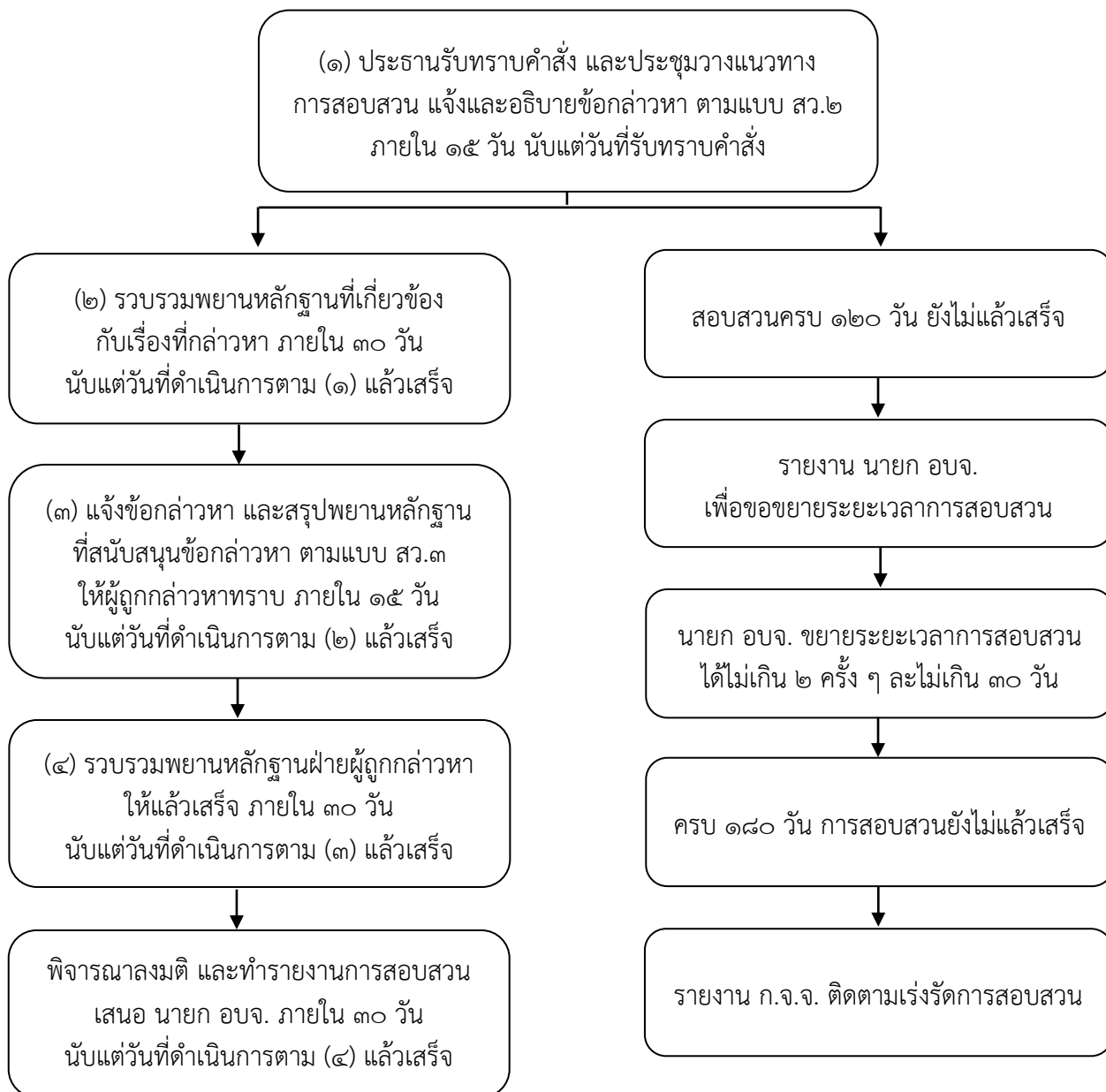
ผังลำดับที่ ๘ : การลงโทษทางวินัย

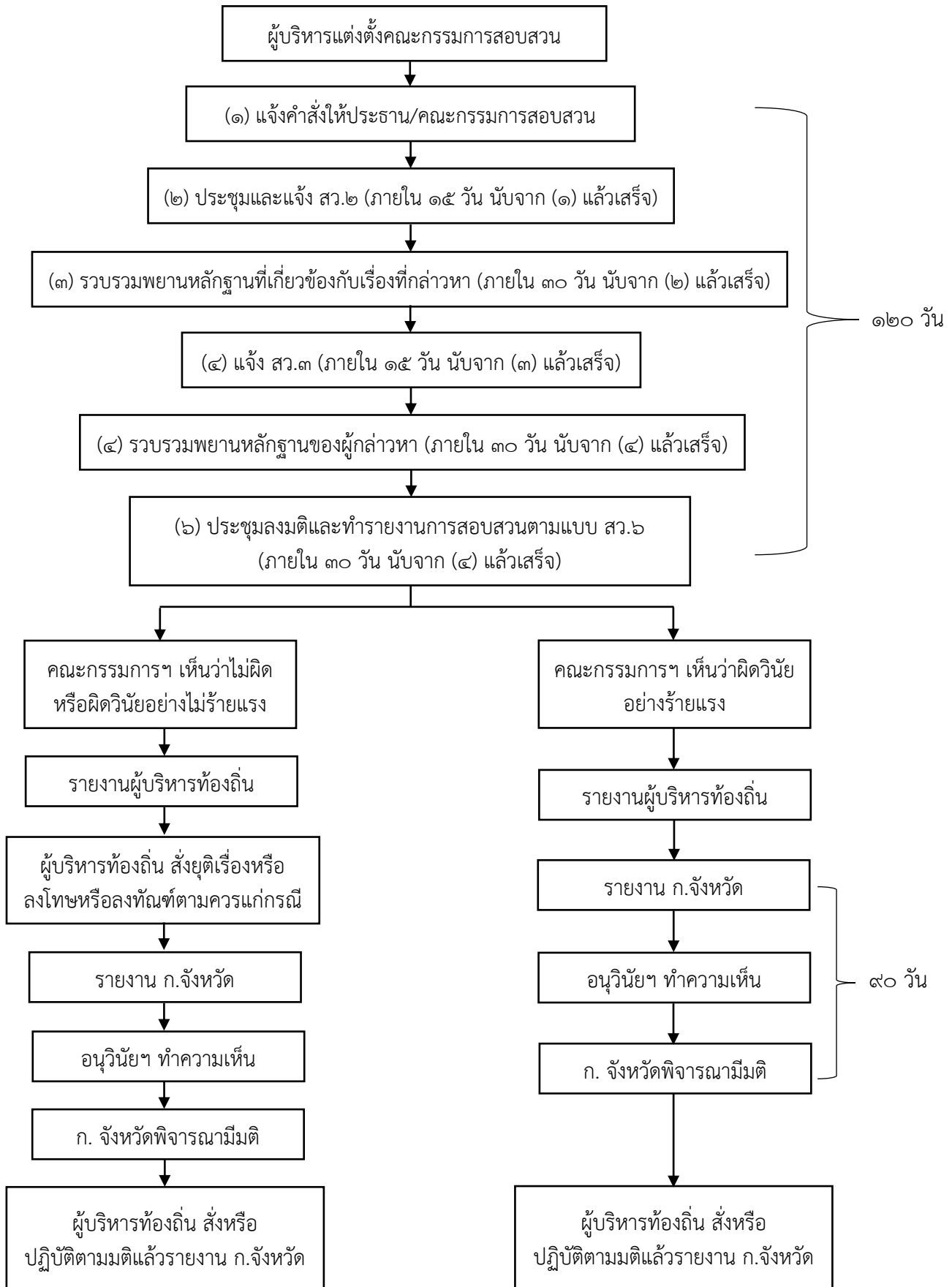
๙) ระยะเวลาการสอบสวน

การสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน กรณีสอบสวนไม่แล้วเสร็จให้ประธานกรรมการขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็น ๑๘๐ วัน กรณีสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ให้ประธานกรรมการ รายงานเหตุให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์เสนอ ก.จ.จ. ทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ผังระยะเวลาการสอบสวน

ตารางกำหนดระยะเวลาการสอบสวน

๖. ระบบติดตามประเมินผล

ถอดแบบสอบถามในรูปแบบเอกสารและรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การดำเนินการทางวินัยและบุคลากรในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของคู่มือ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๗. เอกสารอ้างอิง

๑. ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

๒. คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น ส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ๒ มกราคม ๒๕๔๕

๓. คู่มือแนวทางการลงโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๘. แบบฟอร์มที่ใช้

๑. แบบ สว.๑ คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒. แบบ สว.๒ คือ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

๓. แบบ สว.๓ คือ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๔. แบบ สว.๔ คือ บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

๕. แบบ สว.๕ คือ บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

๖. แบบ สว.๖ คือ รายงานการสอบสวน

๙. ข้อเสนอแนะ/ เทคนิคในการปฏิบัติงาน/ ปัญหาอุปสรรค แนวทางในการแก้ไขและพัฒนางาน

ข้อเสนอแนะ/เทคนิคในการปฏิบัติงาน/ปัญหาอุปสรรค	แนวทางการดำเนินการ
๑. ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ขาดประสบการณ์ในการสอบสวน	๑. ดำเนินการพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยให้กับหน่วยงานอื่น
๒. รวบรวมข้อมูลในการสอบสวนทางวินัยแล้วเสร็จในระบบอิเล็กทรอนิกส์	๒. ดำเนินการจัดทำระบบการสืบค้นข้อมูลการดำเนินการทางวินัยในระบบอิเล็กทรอนิกส์
๓. บุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยมีไม่เพียงพอต่อการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	๓. ดำเนินการจัดส่งบุคลากรเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย

๑๐. ภาคผนวก

๑. (ภาคผนวก ๑) คำนิยามวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. (ภาคผนวก ๒) แนวทางการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๓. (ภาคผนวก ๓) คำนิยามวินัยอย่างร้ายแรง
๔. (ภาคผนวก ๔) แนวทางการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
๕. (ภาคผนวก ๕) แบบ สว.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๖. (ภาคผนวก ๖) แบบ สว.๒ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา
๗. (ภาคผนวก ๗) แบบ สว. ๓ แบบการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
๘. (ภาคผนวก ๘) แบบ สว.๔ แบบบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา
๙. (ภาคผนวก ๙) แบบ สว.๕ แบบบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา
๑๐. (ภาคผนวก ๑๐) แบบ สว.๖ แบบรายงานการสอบสวน
๑๑. (ภาคผนวก ๑๑) แบบตรวจสำนวนการสอบสวนทางวินัยข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
๑๒. (ภาคผนวก ๑๒) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑

วินัยอย่างไม่มีรายแรง ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ
การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๖๕)

- (๑) ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ (ข้อ ๖)
- (๒) ไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (ข้อ ๗ วรรคแรก)
- (๓) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง
หรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น (ข้อ ๗ วรรคสอง)
- (๔) ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ ๘)
- (๕) ไม่อุตสาหะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่
ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ ๙ วรรคแรก)
- (๖) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ
มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล (ข้อ ๑๐ วรรคแรก)
- (๗) ไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ
และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)
- (๘) ไม่รักษาความลับของทางราชการ (ข้อ ๑๒ วรรคแรก)
- (๙) ขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและ
ระเบียบของทางราชการ (ข้อ ๑๓ วรรคแรก)
- (๑๐) กระทำการข่มผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔)
- (๑๑) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา หรือการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควร
ต้องแจ้ง (ข้อ ๑๕ วรรคแรก)
- (๑๒) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบและ แบบธรรมเนียมของทางราชการ (ข้อ ๑๖)
- (๑๓) ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ
(ข้อ ๑๗ วรรคแรก)
- (๑๔) ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี การกลั่นแกล้งกัน (ข้อ ๑๘)
- (๑๕) ไม่ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ
ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ (ข้อ ๑๙ วรรคแรก)
- (๑๖) กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความ
เที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ (ข้อ ๒๐)
- (๑๗) เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน
คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)
- (๑๘) วางตนไม่เป็นกลางทางการเมือง (ข้อ ๒๒)
- (๑๙) รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ข้อ ๒๓ วรรคแรก)
- (๒๐) ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ (ข้อ ๒๓/๑ (๑)-(๕))

ภาคผนวก ๒

ตัวอย่างการลงโทษฐานความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ตัวอย่างที่ ๑

เจ้าหน้าที่บริหารงานพาณิชย์ ๗ ได้ให้คำแนะนำลูกจ้างชั่วคราวประจำสำนักงานการค้าภายในจังหวัด จำนวน ๒ คน ว่าควรได้รับเงินค่าจ้างรายเดือนเท่าๆ กัน เนื่องจากการปฏิบัติงานเหมือนกันทั้งที่ทางราชการ ได้จ้างบุคคลทั้งสองเป็นพนักงานจ้างเหมาปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกัน และได้รับเงินค่าจ้างไม่เท่ากัน คือ คนหนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่พนักงานทำความสะอาดได้รับอัตราค่าจ้างเดือนละ ๒,๒๐๐ บาท และอีกคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ พนักงานพิมพ์ดีดได้รับค่าจ้างเดือนละ ๔,๗๐๐ บาท แต่ผู้นี้ได้แนะนำให้บุคคลทั้งสองนำเงินค่าจ้างรายเดือน มารวมกันแล้วแบ่งเท่าๆ กันคนละ ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน ส่วนที่เหลือเดือนละ ๕๐๐ บาทให้นำมาให้ผู้นี้ เก็บรักษา เพื่อสำรองไว้จ่ายเป็นเงินค่าจ้างบุคคลทั้งสอง หากเงินงบประมาณของสำนักงานมีไม่เพียงพอ เป็นเหตุให้ผู้นี้ได้รับเงินจากบุคคลทั้งสองรวม ๓ เดือน เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๗๐๐ บาท

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๐/๒๕๔๕)

ลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

ตัวอย่างที่ ๒

พยาบาลวิชาชีพ ๕ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๘ ขณะปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าเวรตึกระหว่างเวลา ๒๔.๐๐ - ๐๘.๓๐ น. แพทย์เวรได้เขียนใบสั่งยาและใบ ย.ส.๕ ไว้ เพื่อกรอกจำนวนยา Pethidine ซึ่งเป็นยา เสพติดประเภท ๒ เพื่อฉีดให้กับผู้ป่วยตามคำสั่งของแพทย์เวร แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้กรอกจำนวนยาเพิ่มจากที่ แพทย์สั่ง เพื่อนำไปฉีดให้กับตนเอง เพื่อบรรเทาอาการปวดประจำเดือน

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๖/๒๕๔๑)

ลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

ตัวอย่างที่ ๓

เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอ ได้รับคำขอเปลี่ยน น.ส.๓ เป็น น.ส.๓ ก. จากผู้ขอ ๖ ราย และเมื่อรับ คำขอแล้วมิได้ดำเนินการใดๆ ให้แก่ผู้ขอ ปล่อยให้เวลาให้เนิ่นนานถึง ๒ ปี จนมีการร้องเรียนขึ้น จึงได้เริ่ม ดำเนินการให้ผู้ขอ และได้ชุดลบบทกเดิมวันที่มีในเอกสาร แก่ไขวันที่ที่นายอำเภอสั่งการให้มีวันที่ใกล้เคียง กับวันที่มีการร้องเรียน เพื่อให้ตนเองไม่ต้องรับผิดชอบ

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๑/๒๕๔๑)

ลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

ตัวอย่างที่ ๔

พัฒนาการจังหวัด ได้ขออนุญาตผู้บังคับบัญชาข้าราชการของทางราชการไปราชการไปราชการ แต่กลับนำรถยนต์ไปก่อนวันขออนุญาต ๑ วัน เพื่อไปหาภรรยาและครอบครัวและเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ชนกันได้รับความเสียหายเป็นเหตุให้ไม่ได้ใช้รถยนต์นาน ๗ เดือน นอกจากนี้ก็ไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามนัยข้อ ๑๙ วรรคสองของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถยนต์ราชการ พ.ศ.๒๕๒๓ เพียงแต่ผู้ใต้บังคับบัญชารายงานให้กรมทราบ ผู้นี้ประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บ และเมื่อผู้นี้หายจากบาดเจ็บแล้วก็ไม่ตรวจสอบว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนดำเนินการขาดตกบกพร่องหรือไม่ อย่างไร

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๒/๒๕๔๑)

ลงโทษ ภาคทัณฑ์

ตัวอย่างที่ ๕

ผู้อำนวยการ (นายแพทย์ ๙) ได้ให้พนักงานขับรถของทางราชการไปส่งที่บ้านพักในจังหวัดกรุงเทพฯ ในเย็นวันศุกร์ และให้มารับกลับในวันอาทิตย์ เพื่อกลับไปปฏิบัติราชการ ซึ่งเป็นการใช้รถยนต์ของทางราชการในเรื่องส่วนตัว มีค่าใช้จ่ายราชการ รวม ๓๑ เทียบ และได้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุงานบ้าน งานครัวจากห้างฯ ซึ่งมีราคาแพง เพราะเชื่อในคำโฆษณาของห้างฯ ซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าว เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทักท้วงให้ชดใช้เงินค่าน้ำมันรถยนต์ จำนวน ๑๓,๙๑๗.๗๐ บาท และเงินส่วนที่ซื้อวัสดุแพง จำนวน ๓๓๗,๐๔๓.๒๕ บาท คืนแก่ทางราชการ เจ้าหน้าที่ผู้นี้ก็ยินยอมชดใช้คืนแก่ทางราชการ

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๐/๒๕๔๔)

ลงโทษ ภาคทัณฑ์

ตัวอย่างที่ ๖

เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ ให้การรักษาพยาบาลแก่ผู้มารับบริการที่บนสถานีนามัยฯ โดยนำยาส่วนตัวของตนมาใช้ร่วมกับยาของสถานีนามัยฯ และได้เรียกเก็บเงินเป็นค่ายาส่วนตัวจากผู้มารับบริการเป็นของตนเองต่างหาก โดยไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (๑๑/๒๕๔๔)

ลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

ตัวอย่างที่ ๗

เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๕ สถานีนามัยตำบล รักษาคนไข้ผู้มีบัตรสวัสดิการประชาชนด้านการรักษาพยาบาลประเภทผู้มีรายได้น้อยบนสถานีนามัยฯ โดยเก็บเงินค่าฉีดยาและค่าน้ำเกลือซึ่งเป็นของส่วนตัวเป็นจำนวนเงิน ๒๖๐ บาท และไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๙/๒๕๔๕)

ลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

ตัวอย่างที่ ๘

เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๕ ได้เย็บแผลจำนวน ๕ เข็ม และฉีดยา ๓ เข็ม ให้ประชาชนผู้ประสบอุบัติเหตุ ๑ ราย แล้วเรียกเก็บเงิน จำนวน ๑๒๐ บาท ผู้รับบริการได้แสดงบัตรทอง ๓๐ บาท รักษาทุกโรค แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้แจ้งว่าใช้ไม่ได้ เนื่องจากฉีดยาเป็นยาส่วนตัว แล้วเก็บเงินไว้ใช้เป็นสวัสดิการของอนามัย วันต่อมาได้นัดล้างแผลแล้วฉีดยาอีก ๒ เข็ม เรียกเก็บเงินจำนวน ๑๐๐ บาท โดยไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้ และเรียกเก็บเงินค่าปรับ ๒๐ บาทจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ซึ่งขอรับยาคุมกำเนิดไปให้ภรรยา แต่ไม่ขออนอกเวลาราชการและไม่ไปตามนัดโดยอ้างว่าเพื่อใช้เป็นสวัสดิการของสถานีนามัย

พฤติกรรมนี้เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง และมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๒/๒๕๔๕)

ลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

ตัวอย่างที่ ๙

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ นำเครื่องสูบน้ำของโรงพยาบาลไปใช้ส่วนตัวที่บ้านพัก โดยไม่ขออนุญาตจากผู้บังคับบัญชา

พฤติกรรมนี้เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๒/๒๕๔๕)

ลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

ตัวอย่างที่ ๑๐

เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ๗ นำเงินจากหน่วยงานต่างๆ ที่ส่งมาให้ศูนย์ฯ ไปซื้อวัสดุ อุปกรณ์และอะไหล่จากร้านค้าซึ่งภรรยาของตนเป็นผู้ประกอบการจำนวนถึง ๑๑๐ ครั้ง โดยที่ร้านนี้มีได้เปิดจำหน่ายวัสดุ อุปกรณ์และอะไหล่แต่อย่างใด เพียงแต่ข้าราชการผู้นี้ซื้อจากร้านค้าทั่วไปและนำมาออกใบเสร็จรับเงินเป็นของร้านค้านั้น

พฤติกรรมนี้เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๘/๒๕๔๒)

ลงโทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน

ภาคผนวก ก

วินัยอย่างร้ายแรง หมายถึง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่กระทำการฝ่าฝืนข้อห้าม และข้อปฏิบัติ ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๖๕) จำนวน ๑๐ ฐานความผิด ดังนี้

(๑) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต (ข้อ ๗ วรรคสาม)

(๒) การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๘ วรรคสอง)

(๓) การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๐ วรรคสอง)

(๔) เปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๒ วรรคสอง)

(๕) การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๓ วรรคสอง)

(๖) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรคสอง)

(๗) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ (ข้อ ๑๗ วรรคสอง)

(๘) ดุหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรคสอง)

(๙) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก่อช่วยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรคสอง)

(๑๐) ล้วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรคท้าย)

ภาคผนวก ๔

ตัวอย่างการลงโทษฐานความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ตัวอย่างที่ ๑

เจ้าหน้าที่บริหารงานประชาสัมพันธ์ ๗ ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้รับผิดชอบจัดทำรายการสารคดีโทรทัศน์ออกเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ ๒ ช่อง โดยไม่ใช้งบประมาณของทางราชการ โดยได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนเป็นค่าเช่าเวลาและค่าใช้จ่ายแล้วไม่นำเงินไปชำระค่าเช่าเวลาออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ และบริษัทผู้ผลิตรายการเป็นเหตุให้สถานีโทรทัศน์และบริษัทผู้ผลิตรายการมีหนังสือทวงถามให้กระทรวงชำระเงิน คือ ค่าเช่าเวลาของสถานีโทรทัศน์แห่งแรกจำนวน ๑๖๑,๕๒๐ บาท ค่าเช่าเวลาของสถานีโทรทัศน์แห่งที่สอง จำนวน ๑,๓๘๐,๓๐๐ บาท และบริษัทผู้ผลิตรายการ จำนวน ๖๘๔,๘๔๐ บาท เจ้าหน้าที่ผู้นี้จึงนำเงินไปชำระให้แก่สถานีโทรทัศน์ทั้งสองช่องเพียง ๔๗๖,๑๕๐ บาท และบริษัทผู้ผลิตรายการได้ยอมลดยอดเงินที่ยืมไปจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท คงเหลือเป็นเงินที่ยังไม่ชำระอีก ๕๓๔,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๐/๒๕๔๐)

ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

ตัวอย่างที่ ๒

เจ้าหน้าที่ปกครอง ๕ ได้เพิ่มชื่อบุคคลต่างด้าวรายหนึ่งในสำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านและได้รับรองรายการบุคคลของบุคคลต่างด้าวดังกล่าวในฐานะนายทะเบียน ผู้ตรวจสอบทะเบียนบ้านในต้นขั้ว บ.ป.๑ อันเป็นเท็จ

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๗/๒๕๔๑)

ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

ตัวอย่างที่ ๓

เจ้าพนักงานปกครอง ๕ รู้อยู่แล้วว่ามีผู้แอบอ้างเป็นนายส่วย ขอแจ้งเกิดเกินจำนวน และขอมีบัตรประจำตัวประชาชนก็ได้ดำเนินการรับแจ้งเกิดเกินจำนวนให้แก่ผู้แอบอ้าง เพื่อให้ผู้แอบอ้างมีชื่อในทะเบียนบ้านแล้วดำเนินการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่ผู้แอบอ้างไป

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๗/๒๕๔๑)

ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

ตัวอย่างที่ ๔

เจ้าหน้าที่ปกครอง ๓ มีหน้าที่รับผิดชอบงานบัตรประจำตัวประชาชน เป็นผู้ดำเนินการออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลต่างด้าวสัญชาติพม่า จำนวน ๒ คน โดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งตนทราบดีแล้วนำเสนอปลัดอำเภอ เพื่อลงลายมือชื่อในแบบ บ.ป. ๑ และบ.ป. ๒ แล้วข้าราชการผู้นี้ได้ปลอมลายมือชื่อปลัดอำเภอดังกล่าวรับรองการปิดรูปถ่ายใน บ.ป. ๒ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งต่อมาบุคคลสัญชาติพม่าทั้งสองได้ถูกตำรวจจับกุม และให้การรับสารภาพว่าเป็นชาวพม่า

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๘/๒๕๔๑)

ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

ตัวอย่างที่ ๕

นายอำเภอได้ดำเนินการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของตน โดยได้จัดทำบันทึกสอบปากคำ (ปค.๑๔) พยานบุคคล ซึ่งอ้างว่าเป็นญาติพี่น้องของตน จำนวน ๕ คน ซึ่งระบุว่า เขียนที่ว่าการอำเภอ โดยปลอมลายมือชื่อปลัดอำเภอ

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๓/๒๕๔๒)

ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

ตัวอย่างที่ ๖

เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๓ ได้รับเงินและออกใบเสร็จรับเงิน เป็นเงินค่าประกันสัญญา จำนวน ๘๗,๓๙๒ บาท และเงินค่าซื้อแบบ จำนวน ๗,๙๐๐ บาท แล้วนำเงินทั้งสองจำนวนดังกล่าวไปใช้ส่วนตัว พร้อมทั้งเก็บสำเนาใบเสร็จทั้งสองเล่มไว้กับตัวเอง ต่อมาได้นำสำเนาใบเสร็จรับเงินทั้งสองเล่มและเงินจำนวนดังกล่าวคืนให้แก่ทางราชการ

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๑๔/๒๕๔๔)

ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

ตัวอย่างที่ ๗

เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๓ ได้รับมอบฉันทะจากประธานกรรมการสุขาภิบาลแห่งหนึ่งให้ไปถอนเงินจำนวน ๒๗๙,๖๐๖.๔๘ บาท จากธนาคารเพื่อนำไปซื้อตั๋วแลกเงินจ่ายในนาม “เงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการสุขาภิบาล” แต่เมื่อถอนเงินมาแล้วก็ไม่ได้มีการซื้อตั๋วแลกเงินแต่อย่างใดกลับนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ต่อมาเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้นำเงินที่เบิกจ่ายไปคืนสุขาภิบาล โดยได้โอนลอยผ่านธนาคาร จำนวน ๑๒๐,๐๐๐ บาท และนำเงินสดไปคืนให้แก่สุขาภิบาลด้วยตนเองอีกจำนวน ๑๕๙,๖๐๖.๔๘ บาท

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ (๒/๒๕๔๕)

ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ

- หมายเหตุ :
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธาน กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหารและ ตำแหน่งในทางสายงานตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
 ๒. การระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในทางบริหารและตำแหน่งในทางสายงานตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
 ๓. ในกรณีจำเป็นจะให้มิให้ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ภาคผนวก ๒

แบบ สว. ๒

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐
ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติ
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด).....ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ได้แจ้งและข้อ
กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้.....(อธิบายข้อกล่าวหา
ที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ผู้ถูก
กล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือ
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

หมายเหตุ : ๑. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการ
สอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
สอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้
ให้บันทึกตามแบบ สว.๒ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ใน
สำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี
ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและ วัน เดือน ปี ที่รับทราบ ส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
๓. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่กล่าวหา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่ได้รับสารภาพ ให้บันทึกอัยการรับสารภาพทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ภาคผนวก ๗

แบบ สว. ๓

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้กล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตน
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตาม
บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การ
ลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว
จึงขอแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยตามข้อใด หรือ
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติด
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออก
จากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ อย่างไร).....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุนั้น เวลา สถานที่
และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
 ๒. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้บันทึกตามแบบ สว.๓ นี้เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
 ๓. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและ วัน เดือน ปี ที่รับทราบ ส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ภาคผนวก ๘

แบบ สว. ๔

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติด
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....
อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา).....
ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด).....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... และข้าพเจ้าขอให้อภัยคำตามความ
ความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือ
กระทำใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้อภัยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้
อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้อภัยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

-๒-

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. ให้ใช้แบบ สว.๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๖๐ วรรคสามและวรรคสี่ ข้อ ๖๑ วรรคสาม และข้อ ๖๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙
 ๒. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
 ๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
 ๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
 ๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ภาคผนวก ๙

แบบ สว. ๕

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติ
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบวันวันที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(พยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย)

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....

(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถใน

อันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติ ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

ราชการ ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด)..... ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้ง

คณะกรรมการการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือ
กระทำใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้
อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะกรรมการการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยานให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
 ๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
 ๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในขณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ภาคผนวก ๑๐

แบบ สว. ๖

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/
ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
เรียน(ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด).....ที่...../.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เพื่อสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง/ หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตน
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุ
ทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่
.....เดือน.....พ.ศ..... และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหมวด ๗ ว่าด้วย
การสอบสวนพิจารณาของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙
เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวน ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่า
อย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย).....
.....
.....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่
กล่าวหาให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย.....
(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดย
วิธีใด).....
.....
.....

๓.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้น
ว่า.....(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).....
.....
.....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว
ได้ความว่า.....(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวน
พยานใดตามข้อ ๖๗ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๖๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งด

การสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... โดย.....(อธิบายวิธีการแจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้ถ้อยคำ หรือขอรับสำเนาข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ให้ถ้อยคำ/รับสำเนาข้อกล่าวหา.....(รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำหรือการรับสำเนาข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้รับสำเนาข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการรับสำเนาข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๖๗ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๖๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า..... (สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไรหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๙ หรือไม่อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร).....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณา
ดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ :**
๑. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน
 ๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ภาคผนวก ๑๑

(แบบตรวจวินัย ๑)

แบบตรวจสำนวนการสอบสวนทางวินัย
ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....

เรื่อง ข้าราชการหรือพนักงาน.....กระทำผิดวินัย

ชื่อ อปท.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนกรอกข้อมูล นำเสนอ นาย อปท.	นาย อปท. ตรวจสอบความถูกต้อง
๑. ข้อมูลทั่วไป	
๑.๑ ผู้ถูกกล่าวหา ๑) ชื่อตัว.....ชื่อสกุล..... วัน/เดือน/ปีเกิด..... ๒) ขณะกระทำผิดผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง.....ระดับ..... เงินเดือน.....บาท สังกัด สำนัก, กอง, ส่วน, ฝ่าย..... ชื่อหน่วยงาน.....อำเภอ.....จังหวัด..... ๓) ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง.....ระดับ..... เงินเดือน.....บาท สังกัด สำนัก, กอง, ส่วน, ฝ่าย..... ชื่อ อปท.....อำเภอ.....จังหวัด..... ระดับ.....รับเงินเดือนชั้น.....บาท วุฒิการศึกษา..... ๔) โอนมาปฏิบัติหน้าที่ ณ อปท.นี้ เมื่อ.....ตามคำสั่งที่..... ลงวันที่.....(กรณีมีการโอน)	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
๑.๒ เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ณ หน่วยงาน.....อำเภอ.....จังหวัด..... ตรวจพบโดย (ระบุหน่วยงานที่ตรวจพบความผิด)..... เรื่องกล่าวหา (ของหน่วยงานที่ตรวจพบความผิด).....	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
๒. กรณีการสอบสวน ☐ เป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหา ยังรับราชการใน อปท.ที่พบการกระทำผิด ☐ เป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาโอนก่อนการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนของ อปท.ที่พบการกระทำผิด ☐ เป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาโอนระหว่างการถูกสอบสวนของ อปท.ที่พบการกระทำผิด ☐ เป็นกรณี นาย อปท.เลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ☐ เป็นกรณี ก.จังหวัด เลือกและนาย อปท.แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามมติ ก.จังหวัด (ระบุ).....ในการประชุมครั้งที่...../๒๕..... เมื่อวันที่.....	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๓.๑ คำสั่ง (ชื่อ อปท.).....ที่...../..... ลงวันที่..... ๓.๒ เรื่องกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน.....(พฤติกรรมการทำความผิด/ ทำอะไร/ที่ไหน/อย่างไร/เมื่อไร)..... ๓.๓ เรื่องกล่าวหาเป็นความผิดวินัย ☐ ร้ายแรง ☐ ไม่ร้ายแรง	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

คณะกรรมการสอบสวนกรอกข้อมูล นำเสนอนายก อปท.	นายก อปท. ตรวจสอบความถูกต้อง
<p>๓.๔ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ☐ ทำตามแบบ ☐ ไม่ทำตามแบบ</p> <p>๓.๕ ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>๓.๖ ระบุเรื่องที่กล่าวหา ☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>๓.๗ ระบุมติของ ก.จังหวัด (กรณีเลือกกรรมการ) ☐ ระบุ ☐ ไม่ระบุ</p> <p>๓.๘ ระบุอำนาจตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขฯ ☐ ระบุ ☐ ไม่ระบุ</p> <p>๓.๙ ระบุชื่อและตำแหน่งของกรรมการสอบสวน ☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>๓.๑๐ จำนวนกรรมการสอบสวน.....คน ☐ มีเลขานุการ ☐ ไม่มีเลขานุการ</p> <p>๓.๑๑ เลขานุการเป็นกรรมการสอบสวนด้วย ☐ ระบุ ☐ ไม่ระบุ</p> <p>๓.๑๒ ประธานดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>๓.๑๓ การแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการกรรมการสอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๓.๑๔ คุณสมบัติของผู้ช่วยเลขานุการกรรมการสอบสวน ☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>๓.๑๕ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ☐ นายก อปท. สังกัดปัจจุบัน ☐ ผู้รักษาราชการ/ผู้ปฏิบัติราชการแทนนายก อปท. (ระบุ).....</p> <p>๓.๑๖ หนังสือยินยอมกรณีแต่งตั้งกรรมการจากสังกัดอื่น ☐ มี ☐ ไม่มี</p>	
<p>๔. การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน</p> <p>๔.๑ แจ้งผู้ถูกกล่าวหา ๑) เมื่อวันที่..... ☐ โดยตรง ☐ บันทึกการแจ้ง (กรณีไม่ยอมรับ) ☐ ทางไปรษณีย์ (ลงทะเบียนตอบรับ)</p> <p>๒) หลักฐานการรับทราบคำสั่ง ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๔.๒ ประธานรับทราบคำสั่ง ๑) เมื่อวันที่..... ☐ โดยตรง ☐ ทางไปรษณีย์ (ลงทะเบียนตอบรับ)</p> <p>๒) หลักฐานการรับทราบคำสั่ง ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๔.๓ กรรมการประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่.....</p>	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
<p>๕. การคัดค้านกรรมการสอบสวน</p> <p>๕.๑ ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๕.๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้าน/กรรมการคัดค้านตัวเอง ☐ ภายในระยะเวลา ☐ เกินระยะเวลา</p> <p>๕.๓ กรณียื่นคำคัดค้านภายในระยะเวลา ๑) นายก อปท. สั่งคำคัดค้าน (กรณีแต่งตั้งเอง) ☐ ภายในระยะเวลา ☐ เกินระยะเวลา ๒) ก.จังหวัด มีมติสั่งคำคัดค้าน (กรณี ก.เลือก) ☐ ภายในระยะเวลา ☐ เกินระยะเวลา</p> <p>๕.๔ การเปลี่ยนกรรมการ กรณีนายก อปท. ไม่สั่งคำคัดค้าน ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๕.๕ การเปลี่ยนกรรมการ กรณี ก.จังหวัดไม่มีมติสั่งคำคัดค้าน ☐ มี ☐ ไม่มี</p>	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
<p>๖. การเปลี่ยน เพิ่ม ลด จำนวนกรรมการสอบสวน</p> <p>๖.๑ ☐ ไม่มี</p> <p>๖.๒ ☐ มี เพราะ (ระบุเหตุผล).....</p>	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
<p>๗. การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา</p> <p>๗.๑ การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๒</p>	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง

คณะกรรมการสอบสวนกรอกข้อมูล นำเสนอนายก อปท.	นายก อปท. ตรวจสอบความถูกต้อง
<p>๑) ข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๒.....</p> <p>๒) การแจ้งแบบ สว.๒ ☐ มี โดยวิธี ☐ โดยตรง ☐ บันทึกการแจ้ง (กรณีไม่ยอมรับ) ☐ ทางไปรษณีย์ฯ ☐ ไม่มี</p> <p>๓) ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบแบบ สว.๒ เมื่อ.....</p> <p>๗.๒ การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓</p> <p>๑) ข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓.....</p> <p>๒) การแจ้งแบบ สว.๓ ☐ มี โดยวิธี ☐ โดยตรง ☐ บันทึกการแจ้ง (กรณีไม่ยอมรับ) ☐ ทางไปรษณีย์ฯ ☐ ไม่มี</p> <p>๗.๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบแบบ สว.๓ เมื่อ.....</p>	<p>☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p>
<p>๘. ระยะเวลาการสอบสวน</p> <p>๘.๑ ครบ ๑๒๐ วัน นับแต่ประธานลงชื่อทราบคำสั่งแต่งตั้ง เมื่อวันที่.....</p> <p>๘.๒ กรณีสอบสวนไม่แล้วเสร็จในกำหนด ขอยกเวลา ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน (โดยบันทึกไว้ในสำนวน)</p> <p>๑) ขยายเวลาครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....</p> <p>๒) ขยายเวลาครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....</p> <p>๓) ขยายเวลาตามมติ ก.จังหวัด (กรณีเกิน ๑๘๐ วัน) ต้องรายงานเหตุผลเพื่อติดตามเร่งรัด ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....</p>	<p>☐ ถูกต้อง</p> <p>☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p>
<p>๙. การกันเป็นพยาน</p> <p>๙.๑ ☐ ไม่มี</p> <p>๙.๒ ☐ มี จำนวน.....ราย</p> <p>๑) รายที่ ๑ เพราะ.....</p> <p>๒) รายที่ ๒ เพราะ.....</p>	<p>☐ ถูกต้อง</p> <p>☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p>
<p>๑๐. การสั่งให้การกันเป็นพยานสิ้นสุดลง และดำเนินการทางวินัยต่อไป</p> <p>๑๐.๑ ☐ ไม่มี</p> <p>๑๐.๒ ☐ มี จำนวน.....ราย</p> <p>๑) รายที่ ๑ เพราะ.....</p> <p>๒) รายที่ ๒ เพราะ.....</p>	<p>☐ ถูกต้อง</p> <p>☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p>
<p>๑๑. กรณีที่เข้าข่ายเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ดำเนินการทางวินัยโดย</p> <p>๑๑.๑ ☐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอน</p> <p>๑๑.๒ ☐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งทำการสอบสวน</p> <p>๑๑.๓ ☐ ไม่ทำการสอบสวน</p>	<p>☐ ถูกต้อง</p> <p>☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p>
<p>๑๒. องค์กรประชุมคณะกรรมการสอบสวน</p> <p>๑๒.๑ ประชุมตามปกติ ☐ ครอบงำประชุม ☐ ไม่ครอบงำประชุม</p> <p>๑๒.๒ ประชุมเพื่อแจ้งแบบ สว.๓ ☐ ครอบงำประชุม ☐ ไม่ครอบงำประชุม</p> <p>๑๒.๓ ประชุมเพื่อพิจารณาลงมติทำแบบ สว.๖ ☐ ครอบงำประชุม ☐ ไม่ครอบงำประชุม</p>	<p>☐ ถูกต้อง</p> <p>☐ ไม่ถูกต้อง</p> <p>☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p>

คณะกรรมการสอบสวนกรอกข้อมูล นำเสนอนายก อปท.	นายก อปท. ตรวจสอบความถูกต้อง
๑๓. การให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ☐ ด้วยวาจา ☐ เป็นลายลักษณ์อักษร	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๑๔. การบันทึกการสอบสวน ประจำวัน ☐ มี ☐ ไม่มี	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๑๕. การสอบสวน ๑๕.๑ การแจ้งสิทธิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๒ บุคคลอื่นร่วมทำการสอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๓ บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๔ ทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำ ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๕ กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อ ☐ ครบ ☐ ไม่ครบ ๑๕.๖ บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา/พยานบุคคล ผู้ให้ถ้อยคำและ กรรมการผู้นั่งสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนลงชื่อทุกแผ่น ☐ ครบ ☐ ไม่ครบ ๑๕.๗ การขีดฆ่าหรือตัดเติมบันทึกฯ ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการ ผู้นั่งสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องลงชื่อกำกับทุกแผ่น ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๘ การไม่สอบปากคำพยานบางราย ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๙ การงดสอบปากคำพยานบางราย ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๑๐ คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนหมดประเด็น ☐ หมด ☐ ไม่หมด ๑๕.๑๑ การรวบรวมพยานหลักฐานต่างท้องที่ ถ้ามี...โดยวิธี ☐ กรรมการไปสอบสวนเอง ☐ กำหนดและส่งประเด็นไปสอบสวน ๑๕.๑๒ การสอบสวนพบว่ามีการกระทำผิดในเรื่องอื่นอีก ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๑๓ การสอบสวนพบว่าผู้อื่นร่วมกระทำผิด ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๑๔ คำพิพากษาถึงที่สุดในเรื่องที่ถูกสอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๑๕ ผู้ถูกกล่าวหาโอนสังกัดระหว่างถูกสอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๑๖ การบันทึกการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๕.๑๗ การสอบสวนเพิ่มเติม ☐ มี ☐ ไม่มี	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
๑๖. การสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ☐ ไม่รับสารภาพ ☐ รับสารภาพ เหตุผลในการรับสารภาพ.....สาเหตุแห่งการกระทำ.....	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
๑๗. คำสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ๑๗.๑ ☐ ไม่มี ๑๗.๒ ☐ มี ตั้งแต่วันที่.....ตามคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
๑๘. คำสั่งให้ออกจากราชการ เพราะ..... ๑๘.๑ ☐ ไม่มี ๑๘.๒ ☐ มี ตั้งแต่วันที่.....ตามคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
๑๙. เรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัย ☐ ไม่มีกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญา ☐ มีกรณีถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญา ผลคดีอาญา.....	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

คณะกรรมการสอบสวนกรอกข้อมูล นำเสนอนายก อปท.	นายก อปท. ตรวจสอบความถูกต้อง
<p>๒๐. รายงานการสอบสวน (สว.๖) กรรมการลงชื่อ.....คน ลงวันที่.....</p> <p>๒๐.๑ รายงานการประชุมปรึกษาของคณะกรรมการสอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๒๐.๒ การประชุมปรึกษาของคณะกรรมการสอบสวนมีมติ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">☐ ติดตามข้อกล่าวหาและเป็นวินัยอย่างร้ายแรง☐ ติดตามข้อกล่าวหาและเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง☐ มีมลทินหรือมัวหมอง☐ หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่☐ บกพร่องในหน้าที่ราชการ☐ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่☐ ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา <p>๒๐.๓ ความเห็นแย้งของกรรมการ ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๒๐.๔ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน</p> <ul style="list-style-type: none">☐ ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา☐ กระทำผิดกรณี..... <p>ตามประกาศ ก.จังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข.....ข้อ.....</p> <p>ควรให้.....(ลงโทษทางวินัย (ระบุสถานโทษ)/ออกจากราชการ).....</p> <p>โดยมีเหตุอันควรลดหย่อน (ถ้ามีให้ระบุ).....</p> <p>จึงควรให้ลดโทษเป็นสถานโทษ (ถ้ามีให้ระบุ).....</p> ☐ เป็นกรณีมีมลทินหรือมัวหมอง เพราะ (ระบุ).....	<p>๑. ความเห็นของนายก อปท.</p> <ul style="list-style-type: none">☐ เห็นชอบตามกรรมการสอบสวน☐ เห็นเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ลงสถานโทษ..... <p>เพราะ.....</p> <p>ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none">☐ เห็นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงสถานโทษ..... <p>เพราะ.....</p> <p>ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none">☐ ให้สอบเพิ่มเติม ในประเด็น <ul style="list-style-type: none">๑)๒)..... <p>ฯลฯ</p>
<p>๒๑. เอกสารสำนวนการสอบสวน จำนวน.....แผ่น</p> <p>๒๑.๑ สารบัญสำนวนการสอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>๒๑.๒ ประวัติการถูกลงโทษทางวินัย</p> <ul style="list-style-type: none">☐ ไม่เคยถูกลงโทษ☐ เคยถูกลงโทษ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none">๑) โทษ.....ตามคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....๒) โทษ.....ตามคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....	<p>๒. นายก อปท.พิจารณาสิ่งสำนวน</p> <ul style="list-style-type: none">☐ ภายในกำหนดเวลา (๓๐ วัน)☐ ล่วงเลยกำหนดเวลา เพราะ <p>๑).....</p> <p>๒).....</p>
<p>๒๒. กรณี ป.ป.ช./ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดทางวินัยตามกฎหมาย (เป็นกรณีที่ไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๒-๒๑ ผู้รับผิดชอบต้องเสนอหนังสือของ ป.ป.ช.ต่อนายก อปท.ต้นสังกัดของผู้ที่ถูกชี้มูลความผิดทางวินัยเพื่อพิจารณา)</p>	<ul style="list-style-type: none">☐ ๑. กรณี ป.ป.ช./ป.ป.ท. ชี้มูลวินัยอย่างไม่ร้ายแรง <p>() นายก อปท.ได้พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้ว ให้ลงโทษทางวินัย..... (ระบุสถานโทษทางวินัย).....</p> <p>() นายก อปท.ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ก่อนรายงานต่อ ก.จังหวัด</p> <ul style="list-style-type: none">☐ ๒. กรณี ป.ป.ช./ป.ป.ท. ชี้มูลวินัยอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการสอบสวนกรอกข้อมูล นำเสนอนายก อปท.	นายก อปท. ตรวจสอบความถูกต้อง
	() นายก อปท. ได้พิจารณา โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้ว เห็นควรให้ลงโทษทางวินัย..... (ระบุสถานโทษทางวินัย)..... () รายงานต่อ ก.จังหวัด โดย ยังไม่ได้มีคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง
ลงชื่อ.....ผู้กรอกข้อมูล () ตำแหน่ง..... เลขานุการคณะกรรมการสอบสวน วันที่.....เดือน.....พ.ศ.	ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ () นายก อปท...(ระบุ)..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ ๑) ข้อ ๑, ๑, ๓, ๔, ๗, ๒, ๑๒, ๑๓, ๑๖ และข้อ ๒๐ เป็นสาระสำคัญที่ต้องตรวจสอบให้ชัดเจน เพราะอาจทำให้การสอบสวนเสียไปได้
๒) กรณี ป.ป.ช.ชี้มูล ดำเนินการกรอกข้อมูลเฉพาะข้อ ๑. และข้อ ๒๒. โดยให้พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้รับผิดชอบสำนวนเป็นผู้กรอกข้อมูล

แบบตรวจรายงานการดำเนินการทางวินัย
ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

แบบหนังสือ.....ที่...../.....ลงวันที่.....

เรื่อง ข้าราชการหรือพนักงาน.....กระทำผิดวินัย
ชื่อ อปท.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เลขานุการอนุวินัย/เลขานุการ ก.จังหวัด กรอกข้อมูล		
๑. ข้อมูลทั่วไป		
ผู้ถูกกล่าวหา ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....ดำรงตำแหน่ง..... ระดับ.....เงินเดือน.....บาท สังกัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....		
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน		
๒.๑ คำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....เรื่อง...(พฤติกรรมการกระทำความผิด/ทำอะไร/ที่ไหน/อย่างไร/เมื่อไร).....		
๒.๒ ข้อกล่าวหาเป็นความผิดวินัย	☐ ร้ายแรง	☐ ไม่ร้ายแรง
๒.๓ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	☐ ทำตามแบบ	☐ ไม่ทำตามแบบ
๒.๔ ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา	☐ ถูกต้อง	☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๕ ระบุเรื่องที่กล่าวหา	☐ ถูกต้อง	☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๖ ระบุชื่อและตำแหน่งของกรรมการสอบสวน	☐ ถูกต้อง	☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๗ จำนวนกรรมการสอบสวน.....คน	☐ มีเลขานุการ	☐ ไม่มีเลขานุการ
๒.๘ ประธานดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา	☐ ถูกต้อง	☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๙ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	☐ นาย ก อปท. สังกัดปัจจุบัน ☐ ผู้รักษาราชการ/ผู้ปฏิบัติราชการการ แทนนาย ก อปท. (ระบุ).....	
๒.๑๐ หนังสือยินยอมจากต้นสังกัดของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน (กรณีแต่งตั้งจากต่างสังกัด)	☐ มี	☐ ไม่มี
๓. การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน		
๓.๑ แจ้งผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่.....หลักฐานการรับทราบคำสั่ง	☐ มี	☐ ไม่มี
๓.๒ ประธานรับทราบคำสั่ง เมื่อวันที่.....		
๔. การคัดค้านกรรมการสอบสวน	☐ มี	☐ ไม่มี
๕. การเปลี่ยนแปลง ลด จำนวนกรรมการสอบสวน	☐ มี	☐ ไม่มี
๖. การแจ้งสิทธิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ	☐ มี	☐ ไม่มี
๗. การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (สว.๒)	☐ มี	☐ ไม่มี
๘. การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓)	☐ มี	☐ ไม่มี
๙. กรณีที่เข้าข่ายเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ดำเนินการทางวินัยโดย		
๙.๑ ☐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอน		
๙.๒ ☐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งทำการสอบสวน		
๙.๓ ☐ ไม่ทำการสอบสวน		

เลขานุการอนุวินัย/เลขานุการ ก.จังหวัด กรอกข้อมูล	
๑๐. องค์กรประชุมคณะกรรมการสอบสวน	
๑๐.๑ ประชุมตามปกติ	☐ ครบองค์ประชุม ☐ ไม่ครบองค์ประชุม
๑๐.๒ ประชุมเพื่อแจ้งแบบ สว.๓	☐ ครบองค์ประชุม ☐ ไม่ครบองค์ประชุม
๑๐.๓ ประชุมเพื่อพิจารณาลงมติทำแบบ สว.๖	☐ ครบองค์ประชุม ☐ ไม่ครบองค์ประชุม
๑๑. การสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา	
☐ รับสารภาพ	
☐ ไม่รับสารภาพ	
☐ เหตุอื่น.....	
๑๒. รายงานการสอบสวน (สว.๖)	
๑๒.๑ คณะกรรมการสอบสวนมีมติ ดังนี้	
☐ ผิดตามข้อกล่าวหาและเป็นวินัยอย่างร้ายแรง	
☐ ผิดตามข้อกล่าวหาและเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
☐ มีมลทินหรือมีวามอง	
☐ หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่	
☐ บกพร่องในหน้าที่ราชการ	
☐ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่	
☐ ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา	
๑๒.๒ ความเห็นแย้งของกรรมการ	☐ มี ☐ ไม่มี
๑๒.๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน	
☐ ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา	
☐ กระทำผิดกรณี.....	
ตามประกาศ ก.จังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข.....ข้อ.....	
ควรให้.....(ลงโทษทางวินัย (ระบุสถานโทษ)/ออกจากราชการ).....	
โดยมีเหตุอันควรลดหย่อน (ถ้ามีให้ระบุ).....	
จึงควรให้ลดโทษเป็นสถานโทษ (ถ้ามีให้ระบุ).....	
☐ เป็นกรณีมีมลทินหรือมีวามอง เพราะ (ระบุ).....	
๑๓. ความเห็นของนายก อปท.	
☐ เห็นชอบตามกรรมการสอบสวน	
☐ เห็นเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ลงสถานโทษ.....เพราะ.....ฯลฯ	
☐ เห็นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงสถานโทษ.....เพราะ.....ฯลฯ	
☐ ให้สอบเพิ่มเติม ในประเด็น ๑)๒).....ฯลฯ	
๑๔. คำสั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง ☐ ไม่มี ☐ มี เป็นคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....	
สั่งลงโทษ เป็นสถานโทษ.....	
☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง เพราะ.....	
๑๕. คำสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน	
☐ ไม่มี	

เลขานุการอนุวินัย/เลขานุการ ก.จังหวัด กรอกข้อมูล	
☐ มี ตั้งแต่วันที่ ตามคำสั่ง ที่ / ลงวันที่	
๑๖. คำสั่งให้ออกจากราชการ เพราะ..... ☐ ไม่มี ☐ มี ตั้งแต่วันที่ ตามคำสั่ง ที่ / ลงวันที่	
๑๗. ในเรื่องที่ถูกกล่าวหาผิดคืออาญา ☐ ไม่มี ☐ มี ผลคดี ☐ อยู่ระหว่างการพิจารณา ☐ คดีถึงที่สุด ปรากฏว่า.....	
๑๘. เอกสารรายงานการดำเนินการทางวินัย จำนวน.....แผ่น ๑๘.๑ สารบัญสำนวนการสอบสวน ☐ มี ☐ ไม่มี ๑๘.๒ ประวัติการถูกลงโทษทางวินัย ☐ ไม่เคยถูกลงโทษ ☐ เคยถูกลงโทษ ดังนี้ ๑) โทษ.....ตามคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่..... ๒) โทษ.....ตามคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....	
๑๙. หนังสือรายงานการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่..... และสำนักงาน ก.จังหวัด ได้รับหนังสือรายงานการดำเนินการทางวินัย เมื่อวันที่.....	
๒๐. กรณี ป.ป.ช./ป.ป.ท.ชี้มูลทางวินัยตามกฎหมาย ☐ ๑. กรณี ป.ป.ช./ป.ป.ท.ชี้มูลวินัยอย่างไม่ร้ายแรง () นายก อปท.ได้พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ ป.ป.ช./ป.ป.ท.ชี้มูลแล้ว ให้ลงโทษทางวินัย...(ระบุสถานโทษทางวินัย)... () นายก อปท.ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ก่อนรายงานต่อ ก.จังหวัด ☐ ๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช./ป.ป.ท.ชี้มูลวินัยอย่างร้ายแรง () นายก อปท.ได้พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ ป.ป.ช./ป.ป.ท.ชี้มูลแล้ว ให้ลงโทษทางวินัย...(ระบุสถานโทษทางวินัย)... () นายก อปท.ได้รายงานต่อ ก.จังหวัด โดยยังไม่ชี้คำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง	
๒๑. ความเห็นของฝ่ายเลขานุการอนุวินัย (เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของอนุวินัย) ๒๑.๑..... ๒๑.๒..... ๒๑.๓..... ฯลฯ เห็นควร ☐ เห็นชอบ ☐ ไม่เห็นชอบ โดย ☐ ให้.....โทษ เป็น..... ☐ ให้สอบสวนเพิ่มเติม ในประเด็น ๑)..... ๒)..... ๓)..... ฯลฯ	
ลงชื่อ.....ผู้กรอกข้อมูล (.....) ตำแหน่ง..... เลขานุการอนุวินัย วันที่.....เดือน.....พ.ศ.	
๒๒. ความเห็นอนุวินัย (กรณีนำเสนอต่อ ก.จังหวัด พิจารณา)	

เลขานุการอนุวินัย/เลขานุการ ก.จังหวัด กรอกข้อมูล	
☐	เห็นชอบตามกรรมการสอบสวน/นายก อบท.
☐	เห็นเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ลงสถานโทษ.....เพราะ.....ฯลฯ
☐	เห็นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงสถานโทษ.....เพราะ.....ฯลฯ
☐	ให้สอบเพิ่มเติม ในประเด็น ๑)๒).....ฯลฯ
ลงชื่อ.....ผู้กรอกข้อมูล	
()	
ตำแหน่ง.....	
เลขานุการ ก.จังหวัด	
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.	

หมายเหตุ ๑) ข้อ ๑, ๒, ๓, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓ และข้อ ๑๔ เป็นสาระสำคัญที่ต้องตรวจสอบให้ชัดเจน เพราะอาจทำให้การสอบสวนเสียไปได้
๒) กรณี ป.ช.ชี้มูล ดำเนินการกรอกข้อมูลเฉพาะข้อ ๑. และข้อ ๒๐.
๓) ข้อ ๒๒ ให้เลขานุการ ก.จังหวัด ตรวจสอบและกรอกข้อมูล

ภาคผนวก ๑๒

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ
การร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๖๕)

.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๕ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่และดำเนินการในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหารและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) กำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๕

(๒) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๗

(๓) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘

(๔) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

(๕) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์นี้

“ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้หมายความรวมถึง ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดและบุคลากรทางการศึกษาในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นด้วย

คู่กรณี หมายความว่า บุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือเป็น คู่หมั้นหรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายใน สามชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือ ผู้แทนหรือตัวแทน เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ เป็นนายจ้าง ของคู่กรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพ ร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

ตัวการสำคัญ หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ซึ่งชักชวน โนมน้าว ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่นจำต้องปฏิบัติตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้

๑ “ลดชั้นเงินเดือน หมายความว่า การลดชั้นเงินเดือนสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการลดเงินเดือนสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด”

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้าม และข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

๒ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือ ความก้าวหน้าแก่ราชการ

๑ เพิ่มเติมความในข้อ ๔ โดยประกาศ ก.จ.จ.สุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๓ ลว. ๑๗ ก.พ.๖๓

๒ แก้ไขความในข้อ ๗ วรรคสาม โดยประกาศ ก.จ.จ.สุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๓ ลว. ๑๗ ก.พ.๖๓

ข้อ ๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เกิดเสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๑๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ หมายผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๒๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๒๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๓/๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศโดยการทำการประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ต่อข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ

(๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(๒) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาย เป็นต้น

(๓) กระทำการด้วยอากัปกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณ หรือสัญลักษณ์ใด ๆ เป็นต้น

(๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

(๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^๑ เพิ่มเติมความในข้อ ๒๓/๑ โดยประกาศ ก.จ.จ.สุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ(ฉบับที่ ๓)พศ๒๕๖๓ ลว. ๑๗ ก.พ.๖๓

หมวด ๓

วิธีการดำเนินการทางวินัยและสถานโทษทางวินัย

ข้อ ๒๔ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัยให้กระทำโดย การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยให้กระทำโดย การเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดรีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

ภายใต้บังคับวรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก หากความปรากฏแก่ผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใ้ช้ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้บังคับบัญชาอื่นนั้นรายงานตามลำดับชั้นถึงนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นตามวรรคห้า จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้

การกล่าวหาต้องกระทำเป็นหนังสือ ถ้าเป็นการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการตามวรรคห้า

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคห้าแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตามประกาศนี้ โดยกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๖ วรรคสาม แต่ถ้าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ข้อ ๒๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติ
ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามหมวด ๘

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๔

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๖ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีกรณีอันมีมูล
ที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยต้องแจ้ง
ข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุชื่อ
พยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัด
แจ้งตามหมวด ๖

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิ
นำนายความ หรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้ข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน หรือตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ก็ได้

การสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ วรรคห้า หากได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว นายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะส่งลงโทษตามข้อ ๘๔ โดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงอีกได้

การดำเนินการตามวรรคสาม หากเป็นการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ให้ดำเนินการมีสาระสำคัญตามหมวด ๗ โดยอนุโลม

ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด
สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗

เมื่อดำเนินการตามวรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคหกแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะส่ง
ยุติเรื่องเป็นหนังสือได้

ในกรณีนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคหก ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๘๑ (๔) หรือข้อ ๘๒ และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าว ได้สอบสวนไว้แล้ว
คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน
และทำความเข้าใจผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหกแล้วก็ได้

ข้อ ๒๗ ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือ
ห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง
หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

๕๗ ข้อ ๒๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สอบสวน สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชา ของผู้ นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่า ในขณะที่รับราชการได้กระทำ ความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษ ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้ผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่ วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา หลังจาก ที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจ ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่า ผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ โดยต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้น ออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๔๖ จะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณา อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ มี คำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณา ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งถูกสั่งให้ออกจาก ราชการไว้ก่อนตามข้อ ๒๙

๕๗ ข้อ ๒๘/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

ข้อ ๒๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงจนถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้

๔ แก้ไขความในข้อ ๒๘ โดยประกาศ ก.จ.จ.สุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ ส.ว. ๑๖ ส.ค.๖๒

๕ เพิ่มเติมความในข้อ ๒๘/๑ โดยประกาศ ก.จ.จ.สุรินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ ส.ว. ๑๖ ส.ค.๖๒

กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามประกาศหลักเกณฑ์นี้ต่อไปได้

ในกรณีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตลอดระยะเวลาระหว่างที่ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการ ระยะเวลาให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามประกาศนี้เกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ

หมวด ๕

การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๓๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่นและผู้นั้นมิใช่ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันเป็นพยาน และการคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีความประสงค์ตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าผู้นั้น

(๑) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยกับตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

(๒) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ซึ่งไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

ข้อ ๓๑ การกันเป็นพยาน การสิ้นสุดการกันเป็นพยาน การคุ้มครองพยาน และการสิ้นสุดการคุ้มครองพยาน เป็นอำนาจของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยต้องทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๒ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

กรณีผู้บังคับบัญชาอื่นซึ่งมิใช่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับข้อมูล ให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๓ การพิจารณากันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชื้อ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเพื่อชักจูงให้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๓๔ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกสอบสวนรายใดเป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็วเพื่อสั่งกันผู้นั้นเป็นพยาน ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกสอบสวนรายนั้นเป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่มีกรณีตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๕ ภายใต้บังคับข้อ ๓๐ เมื่อความปรากฏแก่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้มีการตรวจสอบและพิจารณาแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจกันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นเป็นพยานก็ได้

ข้อ ๓๖ หากผู้ถูกกันเป็นพยานตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ คณะกรรมการสอบสวนต้องรายงานนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้การกันผู้นั้นเป็นพยานสิ้นสุดลง และให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๓๗ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งการกันเป็นพยานและการสิ้นสุดการกันเป็นพยานให้ผู้ถูกกันเป็นพยานและบุคคล หรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการทราบ แล้วส่งให้ประธานกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ให้การคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใด หรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย

(๓) มิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ข้อ ๓๙ ในกรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้คุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับการคุ้มครองแล้ว จึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังได้

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับข้อ ๓๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังมีได้ให้การคุ้มครอง หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ในกรณีเป็นผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามข้อ ๔๐ หรือความปรากฏแก่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องให้การคุ้มครองพยานทันที หากมีความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยในชีวิต นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจสั่งให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดด้วยความสมัครใจของพยานโดยเร็วก็ได้

ข้อ ๔๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังมีได้ให้การคุ้มครองตามหมวดนี้ หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้

เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแจ้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อทราบ โดยอาจปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการที่กฎหมายกำหนดในภายหลังก็ได้

ข้อ ๔๓ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๔๒ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามข้อ ๔๒ ถือว่าไม่ปฏิบัติตามการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ หรือในกรณีที่เห็นสมควรให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติแจ้งผู้ควบคุม หรือกำกับดูแลดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๔๔ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ จนกว่าจะมีการสั่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น และเหตุแห่งการคุ้มครองพยานหมดสิ้นไป ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้ผู้ได้รับการคุ้มครองพยานกลับไปปฏิบัติหน้าที่เดิม

หมวด ๖

การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๔๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำผิด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๔ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลมิได้รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๘๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำผิดแต่ให้รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแล้วแต่ให้รอการลงโทษไว้ และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือไว้แล้ว

ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๙๒ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

หมวด ๗

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๘๘ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๒ ให้เป็นไปตามหมวดนี้

ข้อ ๘๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสังกัด กรณีมีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

ในกรณีจำเป็นจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือลูกจ้างประจำหรือพนักงานจ้างตามภารกิจ ที่มีคุณสมบัติตามวรรคสอง ด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่านายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดแล้วพิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ สอบสวนแล้วเสร็จ ให้ทำรายงานการสอบสวนเสนอไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การ

บริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใด ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า หรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๕๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายประกาศนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๕๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบ หรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๑ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๖๑ และข้อ ๗๕ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการ

คัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความเป็นธรรมอย่างไร ในการนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเพื่อดำเนินการตามข้อ ๕๖ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ถูกคัดค้านหรือเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้าน ให้ดำเนินการตามวรรคสอง โดยนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องเสนอคำคัดค้านไปยังคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือคัดค้าน คณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณาคำคัดค้านโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือคัดค้านจากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด เมื่อผลการพิจารณาเป็นประการใดให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น หากคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดไม่พิจารณาและมีมติภายในสามสิบวันให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและมีมติคัดเลือกกรรมการสอบสวนแทนผู้นั้น

ในกรณีมีการคัดค้านตามวรรคสอง วรรคหก และข้อ ๕๕ ให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวจนกว่านายกองคการบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี จะพิจารณาสั่งคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้ทราบ

ข้อ ๕๕ ในกรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๕๔ วรรคสอง และให้นำข้อ ๕๔ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ภายใต้บังคับข้อ ๔๙ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหมวดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๕๒ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบเพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๖๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายประกาศนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๒ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่ได้รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและ

พฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๑ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า

ข้อ ๖๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๙๒ หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๒ อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายประกาศนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบ ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหา

ไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปี ที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๖๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๖๑ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๗๖ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดคนใหม่ตามข้อ ๗๔ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๖๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๖๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเกียรติ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๖๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายประกาศนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วยถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ชุลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตกเติม

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๗ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีพยานมาแต่ไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมดประเด็น ในกรณีที่เห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะมีมติงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๙ ในกรณีจะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการ นอกการบังคับบัญชาของนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น สอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่บังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนมาเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวน ตามประกาศนี้ และให้นำข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ และข้อ ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว ถ้านายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงานให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้

ข้อ ๗๑ ในกรณีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการองค้การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้ที่ถูกพาดพิงนั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้ แต่หากผู้ถูกพาดพิงเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๗๒ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนเพื่อสอบสวนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดในเรื่องที่ผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗๒ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าการสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นควรสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้นั้นตามข้อ ๒๖ วรรคหก ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์นี้ กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๗๒ มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๗๓ ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๗๔ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ พร้อมทั้งพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗๒ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๙๓ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๗๖ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายประกาศนี้ เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๖๗ และข้อ ๖๘ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๒ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๙๓ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกมิได้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๗๘ วรรคสอง

ข้อ ๗๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามข้อ ๙๒ สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่านายกองคการบริหารส่วนจังหวัดจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน หรือไม่ก็ตามนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาตามข้อ ๘๕ หรือตามข้อ ๙๒ หรือข้อ ๙๓ ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาดำเนินการของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

ข้อ ๗๘ ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยอาจกำหนดมาตรการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติมตามความเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเห็นเป็นการจำเป็น นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นับข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มเติม โดยไม่ต้องทำ ความเห็น

ข้อ ๗๙ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามที่กำหนดใน ข้อ ๔๙ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตาม ข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคล ดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๖๙

ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการใหม่ ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๘๑ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้นายกองค้การบริหารส่วน จังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ ถ้อยคำและ นำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ด้วย

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามหมวดนี้ นอกจากที่กำหนด ในข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การสอบสวนตอนนั้นมีใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด จะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๓ การนับระยะเวลาตามประกาศนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลา นั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่ม ระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิด ทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา